

DANSK
SØFORSIKRINGS-KONVENTION
AF 2. APRIL 1934

Vedtaget af

DANSK DAMPSKIBSREDERIFORENING,
FORENINGEN AF DANSKE SØASSURANDØRER OG
GROSSERER-SOCIETETETS KOMITE

1957

BOGTRYKKERIET TERTIA

DANSK
SØFORSIKRINGS-KONVENTION
AF 2. APRIL 1934

Vedtaget af

DANSK DAMPSKIBSREDERIFORENING,
FORENINGEN AF DANSKE SØASSURANDØRER OG
GROSSERER-SOCIETETETS KOMITE

1957

BOGTRYKKERIET TERTIA

På foranledning af Foreningen af danske Søassurandører opfordrede Assurandør-Societetet i efteråret 1929 de interesserede organisationer og dispachørerne til at deltage i en revision af Konventionen af 2. April 1850 ved at vælge medlemmer til en kommission, hvis opgave skulle være at fremsætte forslag til ny konvention.

Til at tiltræde kommissionen valgtes derefter:

Af Assurandør-Societetet:

Professor, dr. jur. Kristian Sindballe.

» Dansk Dampskibsrederiforening:

Skibsreder H. Gether og højesteretssagfører Jacob E. Gelting.

» dispachørerne:

Dispachør L. N. Hvidt.

» Foreningen af danske Søassurandører:

Direktør Chr. Hvidt og direktør Max Nielsen.

» Grosserer-Societetets Komité:

Grosserer William Malling.

I kommissionens første møde, der afholdtes den 17. december 1929, valgtes professor Sindballe til formand, og det vedtoges at anmode dispachørerne om at fremkomme med et forslag til ny konvention som grundlag for kommissionens forhandlinger.

Et sådant forslag tilvejebragtes ved, at dispachør Tybjerg udarbejdede et første udkast, der blev behandlet af samtlige dispachører, nemlig L. N. Hvidt, Kay Skovgaard-Petersen, Sven Stage og Niels Tybjerg, i forbindelse med professor Sindballe. Det således fremkomne forslag er derefter gennemgået på møder i kommissionen, i hvilke dispachør Tybjerg har deltaget.

Som sekretær for kommissionen har direktør M. Steenholt fungeret.

Den nye konvention vil kunne træde i stedet for de bestemmelser i Lov om Forsikringsaftaler Nr. 129 af 15. April 1930, der er anvendelige på søforsikring, idet der for hele det område, disse omfatter, er givet regler i det foreliggende forslag. Hvor lovens bestemmelser er ufravigelige, er konventionsforslaget affattet i overensstemmelse dermed. Er derfor en forsikring i sin helhed tegnet på den nye konventions betingelser, vil man i konventionen kunne finde alle de fornødne regler, hvorimod det, hvis der i forsikringsaftalen er vedtaget afvigelse fra konventionens regler, kan være nødvendigt i loven at søge oplysning om, hvorvidt sådan vedtagelse er gyldig. — Det bemærkes dog at lovens § 23 ikke er optaget i konventionen.

FØRSTE DEL.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

I. KONVENTIONENS OMRÅDE.

§ 1.

Bestemmelserne i denne konvention gælder søforsikring.

Bestemmelser i Lov om Forsikringsaftaler Nr. 129 af 15. April 1930, der kan fraviges ved aftale, kommer kun til anvendelse, for så vidt de er optaget i konventionen.

§ 2.

Søforsikring foreligger, når en interesse, der knytter sig til skib eller gods, forsikres mod fare på søen eller på indsø, flod, kanal eller anden vandvej.

Omfatter en forsikring mod fare under søtransport tillige fare under dermed forbunden anden transport eller under ophold i land i forbindelse med transporten, anses den i sin helhed som søforsikring.

Som søforsikring anses også forsikring af en interesse, der knytter sig til skib, som er oplagt, befinder sig på bedding, i dok eller af anden grund ligger stille, til gods, der befinder sig i sådant skib, eller til skib, der er under bygning eller stabelafløbning.

II. FORSIKRINGSINTERESSE.

§ 3.

Genstand for søforsikring er enhver lovlig interesse, der knytter sig til skib eller gods og lader sig ansætte i penge.

Forsikres kan navnlig: Skib, fragt, passagerpenge, skibs udredning, varer, forventet handelsfordel på varer, værdiforsendelser, søfolks ejendele, fangst og fangstudrustning, havaripenge, krav for leveringer til skib, andre fordringer, for hvilke skib, fragt eller ladning tjener til dækning, og det ansvar, en assurandør overtager ved søforsikring.

§ 4.

Forsikring kan tegnes for egen eller fremmed regning eller uden angivelse af, for hvis regning den tegnes («for vedkommendes regning» eller lignende).

Forsikring for fremmed regning foreligger, når forsikrings-tageren i eget navn har forsikret trediemands interesse.

Er den forsikrede angivet i forsikringsaftalen, omfatter forsikringen, når ikke andet er aftalt, kun hans interesse. Ved forsikring af varer gælder dog bestemmelsen i § 176 og ved forsikring af ladningsinteresse bestemmelsen i § 202, jfr. § 176.

§ 5.

Angår forsikringsaftalen ikke nogen lovlig interesse, er den ikke bindende for assurandøren.

Er forsikringen ikke tegnet i god tro, eller har forsikrings-tageren efter senere at være kommet til kundskab om, at der ikke er nogen lovlig interesse, undladt uden unødigt ophold at underrette assurandøren herom, har denne krav på den aftalte præmie.

§ 6.

Bortfalder den interesse, forsikringsaftalen angår, forinden assurandørens ansvar begynder, finder bestemmelserne i § 5 tilsvarende anvendelse.

Det samme gælder, hvis aftalen angår en fremtidig interesse, og denne ikke kommer til eksistens.

§ 7.

Bortfalder den forsikrede interesse, efter at assurandørens ansvar er begyndt, ophører forsikringen.

Er forsikringen tegnet på tid, og skyldes interessens bortfald en begivenhed, der ikke omfattes af forsikringen, har assurandøren ret til det præmiebeløb, som skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

I andre tilfælde har assurandøren uanset interessens bortfald krav på den aftalte præmie.

§ 8.

Bevisbyrden for interessens tilstedeværelse og omfang påhviler den forsikrede.

III. FORSIKRINGSVÆRDI.

§ 9.

En interessens forsikringsværdi er, for så vidt ikke andet følger af denne konventions bestemmelser for de enkelte forsikringsarter, dens fulde værdi i penge på det tidspunkt, da assurandørens ansvar begynder.

§ 10.

Er en forsikret interesse ved overenskomst mellem parterne ansat til en bestemt værdi (takseret police), er ansættelsen bindende for assurandøren, medmindre han beviser, at den ansatte værdi overstiger, hvad der med rimelighed kan anses som forsikringsværdien.

For den forsikrede er ansættelsen altid bindende.

IV. UNDERFORSIKRING.

§ 11.

Er forsikringssummen mindre end forsikringsværdien, foreligger underforsikring.

Assurandøren svarer i så fald kun efter forholdet mellem forsikringssum og forsikringsværdi for, hvad han ellers skulle erstatte. Medfører udbetaling af erstatning, at assurandøren indtræder i den forsikredes ret til godtgørelse i havari grosse, til erstatning fra trediemand eller til, hvad der er i behold af erstattede genstande, finder sådan indtræden kun sted efter nævnte forhold.

V. OVERFORSIKRING.

§ 12.

Er forsikringssummen større end forsikringsværdien, foreligger overforsikring.

§ 13.

Er overforsikring tegnet i svigagtig hensigt, er aftalen ikke bindende for assurandøren. Denne har desuagtet krav på den aftalte præmie.

§ 14.

Er overforsikring tegnet uden svigagtig hensigt, er aftalen

bindende for assurandøren, men kun for et beløb, svarende til forsikringsværdien, der således anses som forsikringssum.

I tilfælde, svarende til de i § 5, 2. stk. omtalte, har assurandøren krav på hele den aftalte præmie. I andre tilfælde har han kun ret til så stor en del af den aftalte præmie, som svarer til forsikringsværdien.

VI. DOBBELTFORSIKRING.

§ 15.

Dobbeltforsikring foreligger, når samme interesse er forsikret hos flere assurandører, og summen af de beløb, de enkelte assurandører i tilfælde af skade skulde betale, hvis hver enkelt ansvar bestemtes, som om han var eneassurandør, kan komme til at overstige det højeste beløb, som den forsikrede kunne kræve hos nogen af assurandørerne, hvis interessen var fuldt forsikret på de aftalte vilkår hos ham alene.

§ 16.

Er dobbeltforsikring tegnet i svigagtig hensigt, er samtlige aftaler uforbindende for assurandørerne. Disse har desuagtet krav på de aftalte præmier.

§ 17.

Er dobbeltforsikring tegnet uden svigagtig hensigt, hæfter overfor den forsikrede enhver af assurandørerne, som om han var eneassurandør. Dog kan den erstatning, der ialt skal udredes, ikke overstige det højeste beløb, som den forsikrede kunne kræve hos nogen af assurandørerne, hvis interessen var fuldt forsikret på de aftalte vilkår hos ham alene. Enhver af assurandørerne har krav på den aftalte præmie.

Imellem assurandørerne indbyrdes fordeles ansvaret i forhold til de beløb, for hvilke de hæfter overfor den forsikrede.

For så vidt en assurandør ikke kan udrede sin andel, fordeles det manglende beløb mellem de øvrige i det nævnte forhold. Den enkelte assurandør er dog aldrig pligtig at udrede mere end det beløb, for hvilket han hæfter overfor den forsikrede.

Er en assurandør ifølge vilkårene for den af ham tegnede forsikring ikke pligtig at deltage i fordeling efter bestem-

melserne i 2. og 3. stk., kan han ikke kræve sit ansvar fordelt efter de nævnte bestemmelser.

§ 18.

Angår de forskellige forsikringer i deres helhed samme interesse og samme farer og skader, og er dobbeltforsikringen tegnet i god tro, kan forsikringstageren, når han, efter at være kommet til kundskab om, at dobbeltforsikring foreligger, uden unødigt ophold fremsætter begæring derom, kræve enhver af forsikringssummerne nedsat efter forholdet mellem forsikringsværdien og det samlede beløb af forsikringssummerne. Den aftalte præmie nedsættes i så fald efter forholdet mellem den nye og den oprindelige forsikringssum.

Forsikringstagerens begæring må dog ved rejseforsikring fremsættes, inden assurandørens ansvar er begyndt, ved tidsforsikring, inden ansvaret er ophørt. Fremsættes ved tidsforsikring begæringen efter ansvarets begyndelse, gælder nedsættelsen af forsikringssum og præmie alene den tilbageværende del af forsikringstiden.

VII. TILFÆLDE, HVOR INTERESSEN IKKE UDSÆTTES FOR FARE.

§ 19.

Opgives rejse, for hvilken forsikring er tegnet, eller udsættes den forsikrede interesse af anden grund ikke for nogen fare, der omfattes af forsikringen, har assurandøren ikke ret til præmie.

§ 20.

Udsættes kun en del af den forsikrede interesse for nogen af forsikringen omfattet fare, har assurandøren ret til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for den pågældende del af interessen.

VIII. OPLYSNINGSPLIGT.

§ 21.

Ved forsikringens tegning skal forsikringstageren give fuldstændige og rigtige oplysninger om alle ham bekendte om-

stændigheder, der kan være af betydning for bedømmelsen af det ansvar, assurandøren skal overtage.

Er det forsikringstageren bekendt, at den forsikrede interesse eller en dermed forbunden interesse er eller vil blive forsikret andetsteds, skal han særligt oplyse dette.

§ 22.

Har forsikringstageren ved forsikringens tegning svingagtigt givet urigtig oplysning om eller fortiet en omstændighed af betydning, er aftalen ikke bindende for assurandøren. Det samme gælder, hvis forsikringstagerens forhold iøvrigt har været af en sådan art, at det ville stride mod almindelig hæderlighed at gøre aftalen gældende.

§ 23.

Må det antages, at forsikringstageren ved forsikringens tegning hverken vidste eller burde vide, at en af ham given oplysning af betydning var urigtig, er forsikringen bindende for assurandøren, men kan af denne opsiges med en uges varsel.

§ 24.

Har forsikringstageren, uden at forholdet omfattes af §§ 22 eller 23, ved forsikringens tegning givet urigtig oplysning om nogen omstændighed af betydning, er forsikringen ikke bindende for assurandøren, hvis det må antages, at han ikke ville have overtaget forsikringen, om det rette forhold havde været oplyst.

Må det antages, at assurandøren ville have overtaget forsikringen, men på andre vilkår, eller at han ved genforsikring i videre omfang ville have begrænset sit ansvar for egen regning, hæfter han ved forsikring af andet end varer eller ladningsinteresse i det omfang, i hvilket det godtgøres, at den pågældende omstændighed har været uden indflydelse på forsikringsbegivenhedens indtræden og skadens størrelse.

Må det ved forsikring af varer eller ladningsinteresse antages, at assurandøren ville have overtaget forsikringen, men på andre vilkår, hæfter han i det omfang, i hvilket han mod den aftalte præmie ville have forpligtet sig, og må det antages, at han ved genforsikring i videre omfang ville have begrænset sit ansvar for egen regning, nedsættes erstatningen i samme forhold.

§ 25.

Har forsikringstageren ved forsikringens tegning undladt at give oplysning om en omstændighed af betydning, og kan dette tilregnes ham som grov uagtsomhed, finder bestemmelserne i § 24 tilsvarende anvendelse.

§ 26.

Vil assurandøren påberåbe sig, at et af de i §§ 23—25 nævnte forhold foreligger, skal han, efter at have fået kundskab derom, uden unødigt ophold meddele forsikringstageren, i hvilket omfang han vil gøre nogen af de rettigheder gældende, disse paragraffer hjemler.

§ 27.

Assurandøren kan ikke påberåbe sig, at der er givet urigtige eller ufuldstændige oplysninger, hvis han ved forsikringens tegning var eller burde være vidende om det rette forhold, eller den omstændighed, hvorom han er forblevet uvidende, var uden betydning for ham eller senere er ophørt at have betydning.

§ 28.

Skal assurandørens ansvar begynde på et tidspunkt, der vides eller kan antages at ligge forud for forsikringens tegning, må dette udtrykkeligt opgives.

Har forsikringstageren ved tegning af en sådan forsikring vidst eller burdet vide, at en forsikringsbegivenhed allerede var indtruffet, er aftalen ikke bindende for assurandøren. Det samme gælder, hvis forsikringstageren vidste eller burde vide, at der var sandsynlighed for, at en forsikringsbegivenhed var indtruffet eller ville indtræffe, og han ikke har givet assurandøren behørig oplysning herom.

§ 29.

Er forsikringen i henhold til §§ 22, 24, 1. stk., 25 eller 28 uforbindende for assurandøren, har denne desuagtet krav på den aftalte præmie.

Opsiger assurandøren forsikringen til ophør i henhold til § 23, har han ret til det præmiebeløb, der skulle have været

betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

§ 30.

Oplysningspligten påhviler også den, der tegner forsikring i forsikringstagerens navn. Undlader han at oplyse en omstændighed af betydning eller giver han urigtig oplysning om en sådan omstændighed, finder bestemmelserne i §§ 22—29 tilsvarende anvendelse.

IX. POLICE.

§ 31.

Når aftalen er sluttet, kan forsikringstageren kræve police udstedt, og når præmien eller, hvis betaling i rater er aftalt, første præmierate er betalt, kan policen kræves udleveret.

Bestemmelserne i policen går forud for denne konventions bestemmelser. Skrevne, påstemplede og ved slip påførte bestemmelser i policen går forud for dennes trykte tekst.

Vil forsikringstageren rejse indsigelse mod policens indhold, må han gøre det uden unødigt ophold. Undlader han dette, anses policen som godkendt.

X. PRÆMIE.

§ 32.

Forsikringstageren hæfter for præmiens betaling.

Har forsikringstageren krav på erstatning hos assurandøren, og foreligger erstatnings- eller forskudsberegning, kan forsikringstageren, selvom erstatnings- eller forskudsbetøbel endnu ikke kan kræves betalt, bringe dette i modregning overfor assurandørens krav på præmie. Af beløb, der modregnes, forinden de kan kræves betalt, beregnes der assurandørens rente 6 pct. p. a. fra modregningens dato.

§ 33.

Ved rejseforsikring forfalder præmien ved aftalens afslutning.

Ved nytegnede forsikring på tid forfalder præmien eller, hvis betaling i rater er aftalt, første præmierate ved aftalens

afslutning, dog tidligst en uge før assurandørens ansvar begynder. Ved fornyelse af en sådan forsikring er forfaldsdagen den nye periodes første dag.

Er der aftalt betaling i rater, svarende til hver sin del af forsikringstiden, forfalder enhver senere rate på den tilsvarende periodes første dag.

Er der for tilfælde af særlig rejse eller ladning aftalt tillægspræmie, forfalder denne på den dag, da det særlige ansvar begynder.

§ 34.

Betales præmien for en nytegnat forsikring, eller, hvis betaling i rater er aftalt, første præmierate ikke ved påkrav, der tidligst må foretages på forfaldsdagen, ophører assurandørens ansvar. Det samme gælder, hvis en fornyelsespræmie, en senere præmierate eller en tillægspræmie ikke betales inden en uge efter påkrav, der tidligst må foretages en uge før forfaldsdagen.

Så længe aftalen ikke er ophørt efter §§ 35 eller 36, kan forsikringstageren ved at betale skyldig præmie bringe assurandørens ansvar til påny at løbe fra det tidspunkt, da betalingen sker.

§ 35.

Betales præmien for en nytegnat forsikring eller, hvis betaling i rater er aftalt, første præmierate ikke i rette tid, kan assurandøren opsige forsikringen med den virkning, at aftalen helt ophører, såfremt præmien ikke betales inden 3 dage. Det samme gælder, hvis en fornyelsespræmie, en senere præmierate eller en tillægspræmie ikke betales inden en uge efter, at assurandøren har rettet påkrav derom til forsikringstageren. Sådant påkrav må dog tidligst finde sted en uge før forfaldsdagen.

§ 36.

Er 3 måneder forløbet efter sket påkrav, uden at præmien er betalt, ophører aftalen uden opsigelse, medmindre assurandøren har påbegyndt retsforfølgning for at indtale præmien. Fra sådan retsforfølgnings begyndelse genindtræder assurandørens ansvar. Opgiver assurandøren retsforfølgningen, eller fører den ikke til fyldestgørelse, bortfalder assurandørens an-

svar påny, og den i første punktum nævnte frist betragtes som ikke afbrudt.

§ 37.

Opsiges en forsikringsaftale i henhold til § 35 til ophør forinden udløbet af den tid, for hvilken den er afsluttet, eller ophører den i henhold til § 36, har assurandøren ret til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

§ 38.

Bortfalder assurandørens krav på den aftalte præmie helt eller delvis, uden at dette skyldes hans eget forhold eller opsigelse af aftalen fra hans side, tilkommer der ham i ristornogebyr 10 pct. af det præmiebeløb, der tilbagebetales eller ikke erlægges, dog højst 500 kr.

XI. FORSIKRINGSTID.

§ 39.

Er forsikringsaftale sluttet, uden at det er bestemt, når assurandørens ansvar skal begynde, og følger ikke andet af denne konventions bestemmelser for de enkelte forsikringsarter, begynder ansvaret på det tidspunkt, da assurandøren eller forsikringstageren afsender antagende svar på den anden parts tilbud.

Er ikke andet oplyst om tidspunktet for afsendelsen af antagende svar, anses det afsendt kl. 6 eftermiddag.

§ 40.

Tidspunktet for begyndelse eller ophør af assurandørens ansvar ved forsikring på tid bestemmes efter dato og klokkeslet på det sted, hvor skibet befinder sig.

Er et bestemt klokkeslet for begyndelse eller ophør af assurandørens ansvar ikke aftalt, løber ansvaret fra begyndelsen af den dag, fra hvilken forsikringen skal gælde, til udløbet af den dag, på hvilken den skal ophøre. En dag regnes fra midnat til midnat.

§ 41.

Ville en forsikring ifølge aftalen eller ifølge denne konven-

tions bestemmelser ophøre, medens skibet er på søen eller i nødhavn, vedvarer den under den tilbageværende del af rejsen til første havn eller plads, som skibet er bestemt til at anløbe, og under ophold dør, dog ikke udover midnat efter stedets tid på den dag, skibet ankommer dertil.

Dette gælder dog ikke, hvis ophørsgrunden er opsigelse fra forsikringstagerens eller den forsikredes side, manglende præmiebetaling, opsigelse fra assurandørens side, der efter denne konventions bestemmelser ikke kræver varsel, interessens bortfald, skibets benyttelse til ulovligt formål eller rederiets overtagelse af nybygget skib, og kommer skibets hjemland i krig, gælder de særlige bestemmelser herom.

Forlænges aftalt forsikringstid som følge af bestemmelserne i denne paragraf, kan assurandøren kræve præmietillæg i forhold til forlængelsen.

XII. FAREFORØGELSE.

§ 42.

Bliver med den forsikredes vilje en i policen bestemt angivet fareomstændighed således ændret, at assurandørens risiko forøges udover, hvad der ved aftalens afslutning kan antages at være taget i betragtning, er assurandøren fra da af fri for ansvar, hvis det må antages, at han ikke ville have overtaget forsikringen, såfremt de ved ændringen hidførte forhold havde foreligget, da aftalen blev sluttet.

Må det antages, at assurandøren ville have overtaget forsikringen, men på andre vilkår, eller at han ved genforsikring i videre omfang ville have begrænset sit ansvar for egen regning, hæfter han ved forsikring af andet end varer eller ladningsinteresse i det omfang, i hvilket det godtgøres, at fareforøgelsen har været uden indflydelse på forsikringsbegivenhedens indtræden og skadens størrelse.

Må det ved forsikring af varer eller ladningsinteresse antages, at assurandøren ville have overtaget forsikringen, men på andre vilkår, hæfter han i det omfang, i hvilket han mod den aftalte præmie ville have forpligtet sig, og må det antages, at han ved genforsikring i videre omfang ville have begrænset sit ansvar for egen regning, nedsættes erstatningen i samme forhold.

§ 43.

Undlader den forsikrede, efter at være kommet til kundskab om en ikke med hans vilje sket fareforøgelse, uden gyldig grund at underrette assurandøren derom, anses ændringen som hidført med hans vilje.

§ 44.

Uanset om en fareforøgelse er hidført med eller uden den forsikredes vilje, er assurandøren berettiget til at opsige forsikringen med en uges varsel. Finder sådan opsigelse sted, har assurandøren ret til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

§ 45.

Vil assurandøren påberåbe sig, at fareforøgelse er indtrådt, skal han, efter at have fået kundskab derom, uden unødigt ophold give den forsikrede meddelelse om, i hvilket omfang han vil gøre nogen af de rettigheder gældende, som §§ 42—44 hjemler.

§ 46.

Assurandøren kan ikke påberåbe sig en fareforøgelse, når denne er bortfaldet eller er ophørt at have nogen betydning for ham.

Det samme gælder, når fareforøgelsen skyldes en handling eller undladelse, der har til formål at afværge eller begrænse skade på person eller ejendom under sådanne omstændigheder, at den må anses forsvarlig.

XIII. DEVIATION m. m.

§ 47.

Angår forsikringen en rejse, og sker der under rejsen afvigelse fra den vej, der er angivet ved aftalen eller iøvrigt må anses som den rette, ophører assurandørens ansvar, medmindre afvigelsen foretages uden den forsikredes samtykke. Selv i så fald ophører ved forsikring af reders interesse assurandørens ansvar, når afvigelsen foretages forsætligt af skibets fører, og rederen ikke har givet denne behørig forskrift om at følge den angivne vej.

Assurandørens ansvar ophører dog ikke, hvis afvigelsen er nødvendig på grund af en af forsikringen omfattet begivenhed eller foretages til afværgelse eller begrænsning af skade på person eller ejendom under sådanne omstændigheder, at den må anses forsvarlig, men hvis den rette vej ikke genoptages, så snart det er gørligt, er assurandøren fri for ansvar for skade, som derefter indtræffer.

Er assurandørens ansvar ophørt i medfør af bestemmelserne i 1. og 2. stk., er han dog ansvarlig for skade, der indtræffer, efter at den rette vej er genoptaget, for så vidt afvigelsen har været uden indflydelse på forsikringsbegivenhedens indtræden og skadens størrelse.

Er forsikringen tegnet på tid, finder bestemmelserne i 1.—3. stk. tilsvarende anvendelse, når skibet kommer udenfor den fart eller det farvand, som forsikringen omfatter.

§ 48.

Forsikring for en rejse er assurandøren berettiget til at opsiges med en uges varsel, hvis rejsens begyndelse utilbørligt udsættes, eller dens udførelse utilbørligt forhales, medmindre dette sker uden den forsikredes samtykke.

Finder sådan opsigelse sted, har assurandøren ret til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

XIV. SIKKERHEDSFORHOLDSREGLER.

§ 49.

Er der i forsikringsaftalen givet pålæg om forholdsregler, der skal tjene til at forebygge forsikringsbegivenhedens indtræden eller begrænse skadens omfang, og har den forsikrede eller nogen anden, hvem det påhviler at påse overholdelsen, gjort sig skyldig i forsømmelse i så henseende, er assurandøren kun i det omfang, ansvarlig for indtruffen skade, i hvilket det godtgøres, at forsømmelsen har været uden indflydelse på forsikringsbegivenhedens indtræden og skadens størrelse.

Vidner undladelsen af at overholde pålægget om en forsømmelighed, der lader befrygte, at pålægget også i fremtiden vil blive overtrådt, eller er der iøvrigt grund til at befrygte, at ny overtrædelse vil finde sted, kan assurandøren opsiges

aftalen med en uges varsel. Finder sådan opsigelse sted, har assurandøren ret til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

XV. ASSURANDØRENS ANSVAR.

§ 50.

For så vidt ikke andet følger af bestemmelser i denne konvention eller i forsikringsaftalen, erstatter assurandøren al skade, der forårsages ved, at en ulykkelig hændelse rammer den forsikrede interesse.

§ 51.

Er en havari grosse handling foretaget for at redde skib og ladning fra en af forsikringen omfattet fare, tilsvarende assurandøren det bidrag til havariet, der efter en på behørigt sted og på lovlige måde opgjort dispache falder på den forsikrede interesse.

Er der i befragtningsaftalen fastsat regler om opgørelse af havari grosse, der afviger fra de i lov foreskrevne, anses en i overensstemmelse dermed udfærdiget dispache som lovlige opgjort, såfremt reglerne er almindelig anerkendt i international forretningsbrug.

Er behørig dispache ikke opgjort, tilsvarende assurandøren indenfor det beløb, skaden andrager, hvad det må antages, at han ville have haft at tilsvare, hvis sådan dispache var opgjort.

Medfører sikkerhedsstillers insolvens, værdiforringelse af stillet depositum eller anden omstændighed, at havari grosse bidrag ikke eller ikke fuldtud erholdes hos anden deltager i havariet, og skyldes dette ikke fejl eller forsømmelse hos den forsikrede eller nogen, der på hans vegne skal foretage det fornødne, tilsvarende assurandøren det manglende bidrag, for så vidt dette angår skade på den forsikrede genstand.

Ved kaskoforsikring gælder bestemmelserne i § 163.

§ 52.

Medfører skibets usødygtighed, uberettiget deviation, fejl eller forsømmelse af skibets fører eller mandskab, fejl eller

forsømmelse af aflader eller andet forhold, der kan ligestilles med de nævnte, at en handling, der, hvis det pågældende forhold ikke forelå, ville give ret til fordeling i havari grosse, ikke giver sådan ret, eller at bidrag til havari grosse ikke kan kræves hos anden deltager i havariet, tilsvarende assurandøren, hvis handlingen er foretaget for at redde skib og ladning fra en af forsikringen omfattet fare, indenfor det beløb, skaden andrager, det bidrag til havariet, der ved opgørelse efter reglerne for havari grosse henføres på den forsikrede interesse, samt, for så vidt angår skade på den forsikrede genstand, bidrag, der henføres på anden deltager i havariet.

Dette gælder dog ikke, hvis forsikringen ifølge anden bestemmelse i denne konvention eller i forsikringsaftalen ikke omfatter skade, der skyldes det pågældende forhold.

§ 53.

Foranlediger en af forsikringen omfattet fare, at en handling foretages, der giver ret til fordeling efter sølovens § 218, 2. stk. eller lignende lovbestemmelse, eller som ville give sådan ret, hvis ikke særlige omstændigheder som nævnt i § 52 forelå, finder bestemmelserne i §§ 51 og 52 tilsvarende anvendelse.

§ 54.

Hvad der i denne konvention bestemmes om havari grosse, finder tilsvarende anvendelse i tilfælde af fordeling som nævnt i §§ 52 og 53.

§ 55.

Hvor ikke andet er bestemt i denne konvention, kan skade, der beregnes som havari grosse, kun kræves erstattet efter bestemmelserne i §§ 51—53.

§ 56.

Er udenfor de i §§ 51—53 omhandlede tilfælde omkostninger afholdt eller andre opofrelser gjort med det formål at redde den forsikrede interesse fra en af forsikringen omfattet truende fare eller at begrænse skade, der omfattes af forsikringen, erstattes de af assurandøren, for så vidt de må anses for forsvarlige.

Har formålet været at redde også andet end den forsikrede interesse, erstatter assurandøren kun, hvad der ved fordeling over værdierne i opofrelsens øjeblik falder på denne interesse. Dette gælder dog ikke, for så vidt opofrelsen består i skade på den forsikrede genstand.

Ved kaskoforsikring gælder bestemmelserne i § 165.

§ 57.

Assurandøren erstatter nødvendige omkostninger til sikring eller gennemførelse af krav mod trediemand på erstatning for en af forsikringen omfattet skade.

§ 58.

Assurandøren erstatter nødvendige omkostninger i anledning af forsvar mod krav fra trediemands side, der omfattes af forsikringen.

§ 59.

Assurandøren erstatter omkostninger, herunder renter, som den forsikrede med rimelighed har afholdt for at tilvejebringe penge til dækning af havariudgifter, der omfattes af forsikringen, eller for at stille sikkerhed overfor trediemand for krav, der omfattes af forsikringen.

§ 60.

Assurandøren erstatter nødvendige omkostninger til afgørelse af, om en ulykkelig hændelse har medført skade, der omfattes af forsikringen, til fastsættelse af sådan skade og til beregning af erstatningen.

§ 61.

For intet enkelt havari svarer assurandøren mere end forsikringssummen i erstatning. Selv om forsikringssummen derved overskrides, betales dog:

- 1) Havari grosse bidrag, for så vidt dette ikke overstiger det beløb, der ved fordeling over værdierne i opofrelsens øjeblik falder på den forsikrede interesse.
- 2) De i § 56 omhandlede omkostninger og opofrelser, dog at erstatning til trediemand, som den forsikrede må udrede som følge af en gjort opofrelse, i intet tilfælde

godtgøres med mere end det beløb, som med rimelighed kunne sættes ind på at redde den forsikrede interesse.

3) De i §§ 57—60 omhandlede omkostninger.

4) Rente ifølge § 88.

§ 62.

Indtræffer havari flere gange i løbet af forsikringstiden, erstatter assurandøren skaden, selv om erstatningsbeløbene tilsammen overstiger forsikringssummen.

§ 63.

For tidstab, konjunkturtab, tab af marked eller lignende tab og for forøgelse af sædvanlige omkostninger som følge af forsinkelse svarer assurandøren kun, for så vidt det særligt er bestemt.

§ 64.

Skade som følge af, at den forsikrede har afsluttet fragtkontrakt eller anden kontrakt på usædvanlige betingelser, erstattes ikke.

§ 65.

Assurandøren svarer ikke for erstatning, som den forsikrede må udrede til trediemand, medmindre det måtte følge af bestemmelserne i §§ 51—56, eller den forsikredes erstatningspligt hidrører fra skade ved sammenstød, der omfattes af bestemmelserne i § 160.

§ 66.

Assurandøren erstatter ikke skade som følge af, at den forsikredes kreditorer iværksætter arrest eller anden retsforfølgning, medmindre dette finder sted i anledning af et krav, der omfattes af forsikringen, og det ikke kan lægges den forsikrede til last, at retsforfølgningen ikke er afværget.

§ 67.

Har den forsikrede ved handling eller undladelse forsætligt forårsaget forsikringsbegivenheden, har han ikke noget krav mod assurandøren.

Har han forårsaget forsikringsbegivenheden ved handling eller undladelse, der kan tilregnes ham som grov uagtsomhed, har han heller ikke noget krav mod assurandøren.

somhed, afgøres det under hensyn til skyldgraden og omstændighederne iøvrigt, om erstatning skal ydes og i bekræftende fald med hvilket beløb.

§ 68.

Bestemmelserne i § 67 finder ikke anvendelse, når den handling eller undladelse, hvorved forsikringsbegivenheden er forårsaget, har haft til formål at afværge eller begrænse skade på person eller ejendom under sådanne omstændigheder, at den må anses forsvarlig.

Det samme gælder, når den forsikrede var under 14 år eller på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand har manglet evnen til at handle fornuftmæssigt.

Har den forsikrede ved misbrug af beruselsesmidler eller på lignende måde forbigående hensat sig i en sindstilstand som ovenfor nævnt, har han dog ikke noget krav mod assurandøren.

§ 69.

Har den forsikrede ved handling eller undladelse forsætligt eller groft uagtsomt forårsaget en forsikringsbegivenhed, kan assurandøren opsigte forsikringen uden varsel, medmindre tilfældet falder ind under bestemmelsen i § 68, 1. stk. Finder sådan opsigelse sted, har assurandøren ret til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

§ 70.

For så vidt undtagelse ikke er gjort, har det ingen indflydelse på assurandørens ansvar, at forsikringsbegivenheden er forsætligt eller uagtsomt forårsaget ved handling eller undladelse af skibets fører eller mandskab eller af andre personer i skibets tjeneste.

§ 71.

Det har ingen indflydelse på assurandørens ansvar, at skaden kan kræves erstattet hos trediemand.

Assurandøren indtræder i det omfang, i hvilket han har betalt erstatning for en skade, i den forsikredes krav mod trediemand på erstatning for skaden.

Har den forsikrede ved aftale fraskrevet sig ret til erstat-

ning, bortfalder assurandørens ansvar i det omfang, i hvilket hans regres herved udelukkes. Dette gælder dog ikke, hvis sådan aftale må anses for sædvanlig.

§ 72.

Udbetaler assurandøren erstatning for totaltab eller som for totaltab, indtræder han fuldtud i den forsikredes ret til det, der måtte være i behold af den forsikrede genstand, og kan fordre, at den forsikrede udleverer alle ham tilgængelige dokumenter og bevisligheder af betydning i sådan anledning og er ham behjælpelig ved salg af, hvad der er i behold.

§ 73.

Hvad den forsikrede som følge af havariet har eller burde have sparet eller indtjent, fradrages i erstatningen.

§ 74.

Omkostninger, afholdt i anledning af flere af forsikringen omfattede skader, fordeles efter billigt skøn.

Det samme gælder omkostninger, afholdt i anledning af skade, der omfattes af forsikringen, og tillige i anden anledning.

XVI. SÆRLIGE REGLER OM ASSURANDØRENS ANSVAR FOR KRIGSFARE.

§ 75.

Er ikke andet aftalt, omfatter forsikringen krigsfare, hvorved forstås fare, der skyldes krig mellem anerkendte eller ikke anerkendte statsmagter eller sådanne magters forholdsregler i anledning af udbrudt eller truende krig. Krigslignende operationer anses som krig.

§ 76.

Omfatter forsikringen krigsfare, erstatter assurandøren dog ikke skade, der er en følge af, at den forsikrede overtræder forskrifter, givne af krigsførende eller neutrale magter i anledning af krig, medmindre den forsikrede ikke kendte eller burde kende de pågældende forskrifter.

Ved forsikring af reders interesse finder denne bestemmelse tilsvarende anvendelse, når sådanne forskrifter forsætligt til-

sidesættes af skibets fører, og rederen ikke har givet denne behørig anvisning om at følge dem.

XVII. FORSIKREDES PLIGTER I HAVARITILFÆLDE.

§ 77.

Når en forsikringsbegivenhed er indtruffet eller kan befrygtes at være umiddelbart forestående, skal den forsikrede uden unødigt ophold give assurandøren eller dennes repræsentant meddelelse derom. Har den forsikrede afgivet havariindeståelse eller anden forpligtelseserklæring, eller har han stillet depositum eller anden sikkerhed, skal han særligt meddele dette.

Forsømmer den forsikrede disse pligter, og forhindres assurandøren derved i at varetage sit tarv, begrænses hans ansvar til det beløb, det må antages, han ville have haft at udrede, hvis rettidig meddelelse var givet. Gøres det antageligt, at assurandøren på grund af forsømmelse er blevet afskåret fra at oplyse omstændigheder, der ville udelukke eller begrænse hans ansvar, afgøres det under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om erstatning skal ydes og i bekræftende fald med hvilke beløb.

§ 78.

Den forsikrede skal, når en forsikringsbegivenhed indtræffer eller kan befrygtes at være umiddelbart forestående, efter evne afværge eller begrænse skaden. Er der grund til at antage, at skaden kan kræves helt eller delvis erstattet af trediemand, skal den forsikrede træffe de til sikring og gennemførelse af kravet efter omstændighederne nødvendige foranstaltninger. Rejser trediemand krav, der omfattes af forsikringen, eller giver havariet anledning til opgørelse af havari grosse dispache, skal den forsikrede varetage assurandørens interesse.

Såvidt muligt skal den forsikrede rådføre sig med assurandøren eller dennes repræsentant om, hvad der skal foretages, og følge de forskrifter, der i så henseende gives ham.

Tilsidesætter den forsikrede forsætligt eller af grov uagtsomhed disse pligter, svarer assurandøren ikke for derved foranlediget skade og kan i erstatningen fradrage omkostninger og tab, der forvoldes ham ved tilsidesættelsen.

§ 79.

Er det nødvendigt at afholde omkostninger for at tilvejebringe penge til dækning af havariudgifter eller for at stille sikkerhed overfor trediemand, skal den forsikrede såvidt muligt give assurandøren lejlighed til at afgøre, om han vil tilvejebringe pengene eller sørge for sikkerhedsstillelsen.

§ 80.

Til søforklaringer og besigtigelser skal assurandøren eller hans repræsentant så vidt muligt varsles. Forsømmes dette, finder bestemmelserne i § 77, 2. stk. tilsvarende anvendelse.

XVIII. BEREGNING OG UDBETALING AF ERSTATNINGEN.

§ 81.

Når den forsikrede kræver en indtruffen skade erstattet hos assurandøren, må han godtgøre, at den omfattes af forsikringen, og føre bevis for dens størrelse.

§ 82.

Den forsikrede skal uden unødigt ophold fremkomme med alle ham tilgængelige oplysninger og bevisligheder om forhold, der kan være af betydning for bedømmelsen af forsikringsbegivenheden, for fastsættelsen af det beløb, assurandøren skal yde, eller for sikringen eller gennemførelsen af erstatningskrav mod trediemand.

Er den forsikrede interesse eller en dermed forbunden interesse forsikret andetsteds, skal den forsikrede særligt oplyse dette.

§ 83.

Til brug ved erstatningens beregning skal den forsikrede uden unødigt ophold fremsende en med de fornødne bevisligheder bilagt opstilling over de udgifter og tab, som havariet har medført for ham.

Når en af parterne ønsker det, skal erstatningsberegningen foretages af en dansk dispachør, til hvem sagens dokumenter i så fald snarest muligt skal overgives.

Foretager assurandøren selv beregningen, skal han snarest muligt afslutte denne og meddele den til den forsikrede.

§ 84.

Har den forsikrede ret til erstatning for totaltab eller som for totaltab, kan han kræve forsikringssummen udbetalt.

Med de i § 134 og § 175, jfr. § 134, omhandlede undtagelser gøres dog i forsikringssummen afdrag for tidligere skade på den forsikrede genstand, der ikke var udbedret, da totaltab indtraf, hvad enten sådan skade omfattes af forsikringen eller ej. Endvidere gøres afdrag som nævnt i § 73.

§ 85.

At den forsikrede har ret til erstatning som for totaltab, udelukker ham ikke fra i stedet at kræve erstatning efter reglerne om partiel skade. Sådan erstatning kan dog ikke overstige erstatning som for totaltab, heri fradraget værdien af, hvad der måtte være i behold af den forsikrede genstand.

§ 86.

I erstatning for totaltab eller som for totaltab og i erstatning for partiel skade efter bestemmelsen i § 85 kan assurandøren fradrage for forsikringen betinget, men ikke betalt præmie, selv om denne endnu ikke er forfalden.

§ 87.

Ved beregning af erstatning for udgifter i anden mønt end den, hvori forsikringssummen er fastsat, foretages omregning til sidstnævnte mønt efter kursen på den dag, på hvilken udgifterne er betalt.

Skal erstatning ydes for udgifter, der endnu ikke er betalt, foretages omregningen efter kursen på den dag, da opgørelsen afsluttes.

Disse bestemmelser kommer også til anvendelse, når havari grosse bidrag skal tilsvares af assurandøren.

§ 88.

Af udlæg, der skal erstattes af assurandøren, beregnes rente 6 pct. p. a. fra udlæggets dato. Har den forsikrede uden gyldig grund tøvet med at fremsende opstilling over udgifter og tab eller fornødne oplysninger og bevisligheder, svarer assurandøren dog ikke rente for den tid, opgørelsen som følge heraf forsinkes.

§ 89.

Godtgør den forsikrede, forinden erstatningsberegning kan foretages, at han har affholdt udgifter, for hvilke assurandøren er ansvarlig, eller at sådanne udgifter er umiddelbart forestående, kan han til dækning heraf kræve passende forskud på erstatningen.

Når en af parterne ønsker det, skal forskudsberegningen foretages af en dansk dispachør.

Af ydet forskud beregnes der assurandøren rente 6 pct. p. a. fra forskudets dato.

§ 90.

Erstatning for partiel skade er assurandøren udenfor det i § 85 omhandlede tilfælde pligtig at betale 14 dage efter, at erstatningsberegning foreligger.

Erstatning for totaltab eller som for totaltab og erstatning for partiel skade efter bestemmelsen i § 85 er assurandøren pligtig at betale 2 måneder efter, at de fornødne bevisligheder er tilvejebragt. Indtræder ret til erstatning som for totaltab efter denne konventions bestemmelser for de enkelte forsikringsarter ved udløbet af en bestemt frist, skal erstatningen betales 14 dage efter fristens udløb, eller, hvis de fornødne bevisligheder ikke foreligger ved fristens udløb, 14 dage efter, at de er tilvejebragt.

Kan den forsikrede kræve forskud, er assurandøren pligtig at udbetale dette senest 14 dage efter, at forskudsberegning foreligger.

Betaler assurandøren ikke i rette tid, svarer han rente 6 pct. p. a. fra den dag, da erstatningen skulle have været betalt.

§ 91.

Forinden erstatning udbetales, er assurandøren berettiget til at forlange policen forevist. Bringes parternes mellemværende i henhold til forsikringsaftalen til endelig afslutning ved udbetalingen, kan assurandøren kræve policen tilbageleveret. Forlanger assurandøren det, skal der kvitteres for erstatningsbeløbet på policen. Assurandøren kan desuden kræve særskilt kvittering.

Assurandøren kan med frigørende virkning udbetale erstatning til den, der har policen i hænde, medmindre han ved

eller bør vide, at ihændeleveren er uberettiget til at modtage erstatningen.

Ved forsikring af varer gælder bestemmelsen i § 199 og ved forsikring af ladningsinteresse bestemmelsen i § 202, jfr. § 199.

§ 92.

Har den forsikrede svigagtigt givet urigtig oplysning om eller fortiet en omstændighed af betydning for erstatningsopgørelsen, mister han retten til erstatning, og assurandøren kan opsige forsikringen uden varsel. Finder sådan opsigelse sted, har assurandøren ret til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

Forsømmer den forsikrede iøvrigt sine pligter efter §§ 82 og 83, finder bestemmelserne i § 77, 2. stk. tilsvarende anvendelse.

XIX. FORSIKRING FOR FREMMED REGNING.

§ 93.

Foreligger ved forsikring for fremmed regning nogen omstændighed, der ifølge §§ 5 eller 6 gør forsikringen uforbindende for assurandøren, og har den forsikrede undladt at give oplysning derom inden forsikringens tegning eller, hvis han som følge af manglende kundskab om forsikringen eller om den pågældende omstændighed har været ude af stand hertil, undladt at give sådan oplysning uden unødigt ophold efter at have fået kundskab som nævnt, har assurandøren krav på den aftalte præmie.

§ 94.

Er der for fremmed regning tegnet over- eller dobbeltforsikring, har svigagtig hensigt hos den forsikrede samme virkning som svigagtig hensigt hos forsikringstageren.

Har den forsikrede uden svigagtig hensigt undladt at give oplysning om den over- eller dobbeltforsikring medførende omstændighed inden forsikringens tegning eller, hvis han som følge af manglende kundskab om forsikringen eller om den pågældende omstændighed har været ude af stand hertil, undladt at give sådan oplysning uden unødigt ophold efter at have fået kundskab som nævnt, kan assurandøren ved overforsik-

ring kræve hele den aftalte præmie og ved dobbeltforsikring modsætte sig nedsættelse af præmien efter § 18.

§ 95.

Tegnes forsikring for fremmed regning med den forsikredes vidende, har hans undladelse af at oplyse en omstændighed af betydning eller urigtig oplysning fra hans side om en sådan omstændighed under tilsvarende betingelser samme virkning som sådant forhold fra forsikringstagerens side.

§ 96.

Tegnes forsikring for fremmed regning uden den forsikredes vidende, skal forsikringstageren oplyse assurandøren derom. Undlader han dette, kan det ikke påberåbes overfor assurandøren, at forsikringen er tegnet uden den forsikredes vidende.

§ 97.

Skal ved forsikring for fremmed regning assurandørens ansvar begynde på et tidspunkt, der ligger forud for forsikringens tegning, og har den forsikrede på tegningens tid vidst eller burdet vide, at en forsikringsbegivenhed allerede var indtruffet, er aftalen uforbindende for assurandøren.

Har den forsikrede undladt at give oplysning om forsikringsbegivenhedens indtræden inden forsikringens tegning eller, hvis han som følge af manglende kundskab om forsikringen har været ude af stand hertil, undladt at give sådan oplysning uden unødigt ophold efter at have fået kundskab som nævnt, har assurandøren krav på den aftalte præmie.

§ 98.

Er den genstand, hvortil den forsikrede interesse knytter sig, i forsikringstagerens varetægt, gælder følgende regler:

- 1) En med forsikringstagerens vilje sket fareforøgelse har under samme betingelser samme virkning som en med den forsikredes vilje sket fareforøgelse.
- 2) Undlader forsikringstageren efter at være kommet til kundskab om en ikke med hans vilje sket fareforøgelse uden gyldig grund at underrette assurandøren derom, anses ændringen som hidført med hans vilje.
- 3) Forsikringstagerens samtykke til, at der under rejsen sker afvigelse fra den rette vej, at skibet kommer udenfor den

- fart eller det farvand, som forsikringen omfatter, eller at rejsen utilbørligt udsættes eller forhales, har samme virkning som den forsikredes samtykke dertil.
- 4) Forsikringstagerens undladelse af at påse sikkerhedsforskrifters overholdelse har under tilsvarende betingelser samme virkning som den forsikredes undladelse deraf.
  - 5) Forsikringstagerens forårsagelse af forsikringsbegivenheden har under tilsvarende betingelser samme virkning som den forsikredes forårsagelse deraf.
  - 6) I havaritilfælde har forsikringstageren de samme pligter som den forsikrede, og forsikringstagerens tilsidesættelse af disse pligter har under tilsvarende betingelser samme virkning som den forsikredes tilsidesættelse deraf.
  - 7) Hvad der iøvrigt i denne konvention er bestemt om virkningen af, at et vist forhold kan tilregnes den forsikrede, finder tilsvarende anvendelse, når et sådant forhold kan tilregnes forsikringstageren.

Besidder nogen den genstand, hvortil den forsikrede interesse knytter sig, på forsikringstagerens vegne, anses den at være i forsikringstagerens varetægt.

§ 99.

Forsikringstageren kan med bindende virkning for den forsikrede opsigte forsikringen, træffe aftale med assurandøren om ændring eller ophævelse af den og modtage opsigelse eller anden meddelelse vedrørende forsikringen fra assurandøren, medmindre denne ved eller bør vide, at forsikringstageren ifølge retsforholdet mellem ham og den forsikrede er uberettiget dertil.

Ved forsikring af varer gælder dog bestemmelsen i § 199 og ved forsikring af ladningsinteresse bestemmelsen i § 202, jfr. § 199.

§ 100.

I havaritilfælde tilkommer retten til erstatning den forsikrede, selvom han ikke af forsikringstageren har fået meddelelse om forsikringen.

Forsikringstageren kan dog med bindende virkning for den forsikrede forhandle med assurandøren om erstatningen og oppebære denne, medmindre en bestemt person er opgivet som forsikret af forsikringstageren eller selv har meldt sig.

Ved forsikring af varer gælder bestemmelsen i § 199, og ved forsikring af ladningsinteresse bestemmelsen i § 202, jfr. § 199.

§ 101.

I den forsikredes erstatningsfordring kan assurandøren modregne præmie- og andre krav mod forsikringstageren, for så vidt de vedrører forsikringen og er forfaldne eller omfattes af bestemmelsen i § 86.

XX. ASSURANDØRENS INSOLVENS OG OPHØR AF HANS VIRKSOMHED.

§ 102.

Kommer assurandøren under konkurs, ophører aftalen tre måneder efter konkursens bekendtgørelse. Forsikringstageren kan opsige aftalen uden varsel forinden udløbet af dette tidsrum.

Er assurandøren ved udlæg fundet at mangle midler til at betale sin gæld, eller har han standset sine betalinger, eller viser hans formueforhold sig iøvrigt at være sådanne, at han må antages at være ude af stand til at opfylde sine forpligtelser, kan forsikringstageren opsige aftalen uden varsel, hvis assurandøren undlader på hans opfordring uopholdelig at stille betryggende sikkerhed for opfyldelsen.

§ 103.

Mister assurandøren retten til at drive forsikringsvirksomhed her i riget, kan forsikringstageren opsige aftalen uden varsel.

Sammensluttes assurandørens virksomhed med en anden virksomhed eller overdrages den til en anden assurandør, kan forsikringstageren indenfor et tidsrum af en måned efter, at han har fået kundskab om sammenslutningen eller overdragelsen, opsige aftalen uden varsel.

Er assurandørens virksomhed trådt i likvidation, ophører forsikringsaftalen et år efter, at likvidationen er begyndt. Forsikringstageren kan opsige aftalen uden varsel forinden udløbet af dette tidsrum, hvis assurandøren undlader på hans opfordring uopholdelig at stille betryggende sikkerhed for opfyldelsen.

§ 104.

Ophører aftalen efter §§ 102 eller 103, har assurandøren ret til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

Lider forsikringstageren eller den forsikrede skade som følge af, at aftalen ophører, har han krav på erstatning.

XXI. FORÆLDELSE.

§ 105.

Krav, der er grundede i forsikringsaftale, forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet. Er fordringshaveren ved udgangen af det nævnte kalenderår på grund af utilregnelig uvidenhed om skyldnerens opholdssted ude af stand til at gøre sin ret gældende, løber fristen dog først fra den tid, da fordringshaveren er eller ved sædvanlig agtpågivenhed ville være i stand hertil.

Forældelse indtræder i alle tilfælde 5 år efter kravets forfaldstid.

Forældelse afbrydes ved, at fordringshaveren inden fristens udløb enten erhverver skyldnerens anerkendelse af gælden eller foretager retslige skridt mod ham og uden ufornuddent ophold forfølger disse til erhvervelse af forlig, dom eller anden retsafgørelse.

Er der for fordringen udstedt gældsbevægelse eller tilvejebragt andet særligt retsgrundlag, hvorved dens tilblivelse og størrelse er anerkendt af skyldneren eller på anden måde skriftligt fastslået, gælder bestemmelserne i denne paragraf ikke.

XXII. MEDDELELSER MELLEM PARTERNE.

§ 106.

Retsvirkningen af en meddelelse fra assurandøren til forsikringstageren eller den forsikrede indtræder først, når meddelelsen kommer frem. Skyldes det undladelse af at anmelde flytning eller andet forhold fra modtagerens side, at meddelelse ikke eller ikke rettidigt kommer frem, indtræder dog retsvirkningen dagen efter, at meddelelsen ellers ville være kommet frem.

Har forsikringstageren eller den forsikrede afgivet sådan meddelelse, som omhandles i §§ 5, 6, 14, 18, 31, 43, 77, 93, 94, 97, 98 nr. 2, 173, 182 og 200 samt § 202, jfr. §§ 182 og 200, til befordring med telegraf eller post eller, hvor andet forsvarligt befordringsmiddel benyttes, til befordring hermed, kommer det ham ikke til skade, at meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem.

XXIII. BETYDNINGEN AF VISSE UDTRYK.

§ 107.

Udtrykket »skade« omfatter i denne konvention enhver art af skade, af tab og af udgifter, medmindre skaden angives at være »skade på« en bestemt genstand, eller anden begrænsning er angivet eller fremgår af sammenhængen.

Udtrykket »skade på« en genstand omfatter foruden beskadigelse af genstanden helt eller delvis tab af denne, medmindre andet er angivet eller fremgår af sammenhængen.

§ 108.

Ved »partiel skade« forstås i denne konvention skade, der ikke er totaltab.

Ved »partikulær skade« forstås skade, der ikke beregnes som havari grosse.

ANDEN DEL.

DE ENKELTE FORSIKRINGSARTER.

XXIV. KASKOFORSIKRING.

1. Forsikringens omfang og varighed.

§ 109.

Forsikring af skib (kaskoforsikring) omfatter:

- 1) skibets skrog,
- 2) skibets maskineri,
- 3) skibets inventar,
- 4) skibets reservegods.

Forsikringen omfatter ikke redskaber og maskiner, bestemt til formål, der ikke vedrører skibets sejlads eller dets transport af gods eller passagerer.

Ej heller omfatter forsikringen udredningsgenstande.

§ 110.

Er forsikring tegnet for en rejse, begynder assurandørens ansvar, når skibet begynder at indtage ladning eller ballast. Skal hverken ladning eller ballast indtages, begynder ansvaret, når skibet letter anker eller kaster sine fortøjninger for at afsejle.

Assurandørens ansvar vedvarer, indtil skibet er ankommet til det i forsikringsaftalen angivne bestemmelsessted og har udlosset sin ladning eller ballast, dog ikke udover henholdsvis 6 uger og 2 uger efter skibets ankomst. Skal ingen udlosning af ladning eller ballast ske, ophører ansvaret, når skibet har ligget for anker eller fortøjet i 24 timer eller forinden igen er afsejlet. Indtager skibet på bestemmelsesstedet ladning eller ballast for en følgende rejse, ophører assurandørens ansvar altid, når denne indladning begynder.

Opgives rejsen, efter at assurandørens ansvar er begyndt, anses havn eller plads, hvor rejsen ender, for bestemmelsessted, dog at assurandørens ansvar, hvis skibet ikke forinden afsejler, tidligst ophører 24 timer efter, at beslutningen om at opgive rejsen blev truffet.

Er forsikringen tegnet for flere på hinanden følgende rejser, omfatter den også tiden imellem rejserne, for så vidt denne ikke unødigt forlænges.

§ 111.

Ville en forsikring på tid ifølge aftalen eller ifølge denne konventions bestemmelser ophøre på et tidspunkt, da skibet er usødygtigt som følge af skade, der omfattes af forsikringen, vedvarer denne, til skaden er repareret eller skibet kondemneret, medmindre den forsikrede, forinden forsikringen ville ophøre, meddeler assurandøren, at han ikke ønsker den forlænget.

I de i §§ 41, 2. stk. og 113 nævnte tilfælde finder dog forlængelse af forsikringen ikke sted, og udsættes reparation eller sker condemnation ikke inden rimelig tid, kan hver af parterne opsigte forsikringen med en uges varsel.

Forlænges den aftalte forsikringstid som følge af bestemmelserne i denne paragraf, kan assurandøren kræve præmie-tillæg i forhold til forlængelsen.

§ 112.

Ville som følge af manglende præmiebetaling aftalen eller assurandørens ansvar ophøre, medens skibet er på søen eller i nødhavn, vedvarer aftalen eller ansvaret under den tilbageværende del af rejsen til første havn eller plads, som skibet er bestemt til at anløbe, og under ophold dér, dog ikke udover midnat efter stedets tid på den dag, da skibet ankommer dertil, dersom den forsikrede, forinden aftalen eller ansvaret ville ophøre, betaler en så stor del af den skyldige præmie, som assurandøren ville have betinget sig for forsikring til det tidspunkt, til hvilket aftalen eller ansvaret vedvarer efter denne paragraf.

§ 113.

Overgår skibet ved salg eller på anden måde til en ny ejer, ophører forsikringen.

Assurandøren har ret til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen kun havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

2. Begrænsninger i assurandørernes ansvar.

§ 114.

Assurandøren erstatter ikke skade, der hidrører fra, at skibet ved afgang fra sidste havn eller plads ikke var sødygtigt, tilbørligt udrustet og bemanded, forsynet med de fornødne dokumenter vedrørende skib og ladning eller forsvarligt lastet, medmindre det må antages, at hverken den forsikrede eller skibets fører har vidst eller burdet indse, at manglen forefandtes.

§ 115.

Assurandøren erstatter ikke skade, der hidrører fra, at skibet under oplægning ikke er i forsvarlig stand, oplagt på forsvarlig måde eller undergivet forsvarligt tilsyn, medmindre sådant ikke kan lægges den forsikrede til last.

§ 116.

Har den forsikrede overtrådt sikkerhedsforskrifter, givne af offentlige myndigheder, eller kan det lægges ham til last, at andre har overtrådt sådanne forskrifter, erstattes indtruffen skade kun i det omfang, i hvilket det godtgøres, at overtrædelser har været uden indflydelse på forsikringsbegivenhedens indtræden og skadens omfang.

§ 117.

Benyttes skibet til smugleri eller andet ulovligt formål, opfører forsikringen, medmindre sådant ikke kan lægges den forsikrede til last.

Ophører forsikringen, har assurandøren dog krav på den aftalte præmie.

§ 118.

Assurandøren godtgør ikke bøder, der pålægges, og svarer ikke erstatning for beslaglæggelse eller konfiskation af skibet, der finder sted som følge af, at skibets fører, mandskab eller andre gør sig skyldig i eller mistænkes for toldsvig, overtrædelse af ind- eller udførselsforbud eller lignende forseelse eller forsøg derpå.

§ 119.

Skade, der følger af, at skibet med den forsikredes vilje foretager bjergning, hvortil det ikke har rimelig anledning, eller uden at være forsikret som bjergnings-skib foretager erhvervsmæssig bjergning, erstattes ikke.

I andre tilfælde erstattes skade, der følger af, at skibet foretager bjergning, for så vidt den ikke må anses godtgjort gennem bjergeløn.

Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse, når skibet yder anden bistand end bjergning.

§ 120.

Skyldes et havari konstruktions- eller materialefejl, erstatter assurandøren ikke skade på den del af skibet, der er behæftet med den pågældende fejl.

§ 121.

Skyldes et havari slid, alder, råddenskab, rust, tæring, rotter, mus, orm eller anden årsag, der kan sidestilles med de nævnte, erstatter assurandøren ikke skade på den del af skibet, på hvilken den pågældende årsag har virket.

§ 122.

Assurandøren erstatter ikke skade på en genstand, der er en følge af dens almindelige brug.

3. Skibe, der tilhører samme ejer.

§ 123.

Bjerger det forsikrede skib et andet, samme ejer tilhørende skib, eller bjerges det af sådant skib, bestemmes assurandørens ansvar, som om skibene tilhørte forskellige ejere.

§ 124.

Forvoldes skade ved sammenstød mellem det forsikrede skib og andet, samme ejer tilhørende skib, bestemmes assurandørens ansvar, som om skibene tilhørte forskellige ejere.

§ 125.

Bestemmelserne i §§ 123 og 124 finder tilsvarende anvendelse, når det forsikrede skib bjerger, bjerges af eller har sammenstød med andet end skib.

4. Totaltab af skibet.

§ 126.

Den forsikrede har ret til erstatning for totaltab, når:

- 1) Skibet er gået helt til grunde.
- 2) Skibet er sunket, strandet eller på anden måde forulykket og ikke kan bjerges .
- 3) Skibet på grund af skade derpå, der omfattes af forsikringen, ikke kan repareres, hverken på stedet eller ved flytning til andet sted.
- 4) Skibet er endeligt prisedømt eller på anden måde unddraget den forsikrede, uden at der er udsigt til, at han vil få det tilbage.

§ 127.

Er skibet sunket, strandet eller på anden måde forulykket, og må det antages, at det ikke for rimelig bekostning kan bjerges, har den forsikrede ret til erstatning som for totaltab.

Hvis assurandøren uden unødigt ophold erklærer at ville forsøge at bjerge skibet på egen risiko og iværksætter sådant forsøg, gælder bestemmelsen i 1. stk. dog kun, dersom skibet efter 10 måneders forløb ikke er bjerget, eller bjergningen forinden er opgivet.

Overstiger omkostningerne ved en af assurandøren i henhold til 2. stk. foretagen bjergning værdien af det bjergede skib med fradrag af dets værdi på ulykkesstedet, medfører den omstændighed, at underforsikring foreligger, ikke, at den forsikrede deltager i det overskydende beløb.

§ 128.

Er skibet sunket, strandet eller på anden måde forulykket, og er det, uden at det skyldes den forsikredes forhold, efter 10 måneders forløb ikke bjerget, har den forsikrede ret til erstatning som for totaltab.

§ 129.

Er skibet blevet således beskadiget, at det ikke er istandsættelse værd, idet omkostningerne ved at reparere alle skader på skibet vil overstige dets værdi i repareret stand med fradrag af værdien i beskadiget stand, og vil desuden omkostningerne ved at reparere de på den pågældende rejse lidte skader, der

omfattes af forsikringen, overstige skibets forsikringsværdi (kaskotaksten) med fradrag af den værdi i beskadiget stand, som skibet ville have, hvis det ikke havde andre skader, har den forsikrede ret til erstatning som for totaltab.

Til reparationsomkostninger medregnes nødvendige omkostninger ved forsejling, forhaling og dokning af skibet, der ikke allerede er påløbne. Der foretages ikke afdrag for forskel mellem nyt og gammelt.

At de nævnte betingelser er opfyldt, godtgøres ved besigtelse, foretaget af retslig udmeldte mænd eller iøvrigt under de på stedet brugelige former. Assurandøren kan prøve besigtelsens resultater ved uden unødigt ophold at indhente tilbud på reparation og på køb af skibet.

Kan forsvarligt tilbud på reparation ikke opnås uden flytning af skibet til andet sted, har assurandøren ret til på egen risiko at foretage sådan flytning for derefter at indhente tilbud eller lade afholde ny besigtelse. Skade på skibet, der lides under flytningen, medregnes til de på rejsen lidte skader. Vil assurandøren benytte sin ret til at flytte skibet, skal han uden unødigt ophold afgive erklæring derom og iværksætte det fornødne. I modsat fald står condemnationen ved magt. Det samme gælder, hvis flytningen efter 10 måneders forløb ikke er tilendebragt, eller den forinden er opgivet.

Overstiger omkostningerne ved en af assurandøren efter condemnation foretaget flytning med påfølgende reparation værdien af det reparerede skib med fradrag af dets værdi på det sted, hvorfra det er flyttet, medfører den omstændighed, at underforsikring foreligger, ikke, at den forsikrede deltager i det overskydende beløb.

§ 130.

Har der manglet efterretning om skibet i tre gange så lang tid, som gennemsnitlig medgår til dets rejse fra det sted, fra hvilket sidste efterretning om skibet haves, til det nærmest følgende bestemmelsessted, dog mindst i tre måneder, har den forsikrede ret til erstatning som for totaltab.

Det samme gælder, når skibet er gået til søs på ubestemt tid, og der har manglet efterretning om det i tre måneder fra det tidspunkt, til hvilket det senest kunne ventes tilbage.

§ 131.

Er skibet blevet forladt af besætningen i åben sø og ikke inden tre måneder derefter kommet i den forsikredes rådighed, har den forsikrede ret til erstatning som for totaltab.

§ 132.

Er skibet af fremmed magt blevet belagt med embargo, opbragt eller tilbageholdt, eller er det taget af oprørere eller af sørøvere, og frigives det ikke inden 6 måneder derefter, har den forsikrede ret til erstatning som for totaltab.

§ 133.

At tab af skib helt eller delvis kan fordres godtgjort som havari grosse, udelukker ikke den forsikrede fra at kræve erstatning for totaltab eller som for totaltab.

Assurandøren indtræder i det omfang, i hvilket han har betalt erstatning for skade, der beregnes som havari grosse, i den forsikredes ret til havari grosse godtgørelsen.

§ 134.

Ved beregning af erstatning for totaltab gøres ikke afdrag for de skader, der ifølge bestemmelserne i §§ 120—122 og 155—157 ellers ikke erstattes.

§ 135.

Har assurandøren gjort brug af bestemmelsen i § 127, 2. stk., eller i § 129, 4. stk., kan den forsikrede ved udløbet af den i § 90, 2. stk., 1. pkt., fastsatte 2 måneders frist forlange sikkerhed for erstatning stillet. Kommer erstatning til udbetaling, svares rente deraf 6 pct. p. a. fra udløbet af nævnte frist.

§ 136.

Forsikringen vedvarer, sålænge nogen af de i §§ 127—132 fastsatte frister løber.

Forlænges aftalt forsikringstid som følge heraf, kan assurandøren kræve præmietillæg i forhold til forlængelsen. Dette gælder dog ikke i de i §§ 127, 2. stk. og 129, 4. stk. omhandlede tilfælde.

5. Partiel skade på skibet.

§ 137.

Har et forsikret skib lidt partiel skade, der kan antages omfattet af forsikringen, skal skaden, såsnart det med rimelighed kan ske, besigtet under de former, hvorom den forsikrede og assurandøren træffer aftale. Kan sådan aftale ikke træffes, skal den forsikrede, hvis skaden er af nogen betydning, lade den besigte af retslig udmeldte mænd eller iøvrigt under de på stedet brugelige former.

Besigtelsen skal for hver enkelt skade fastslå dens årsag og tidspunktet for dens indtræden, angive dens udstrækning og hvorledes den bedst kan repareres, og taksere omkostningerne ved dens reparation, alt i det omfang, i hvilket det efter omstændighederne er muligt.

§ 138.

Er skaden af nogen betydning, kan størrelsen af reparationsomkostningerne søges fastslået ved indhentning af tilbud på reparationen. I så fald gælder det billigste tilbud, som det med rimelighed kan forlanges, at den forsikrede skal antage, som taksation af omkostningerne.

§ 139.

Til grund for erstatningsberegningen lægges de virkelige reparationsomkostninger. Overstiger disse taksationsbeløbet, lægges dog dette til grund.

Er fornøden besigtelse ikke afholdt, og kan dette lægges den forsikrede til last, erstattes reparationsomkostningerne kun i det omfang, i hvilket det godtgøres, at de er rimelige.

Går skibet tabt uden forinden at være repareret, lægges taksationsbeløbet til grund for erstatningsberegningen.

Det samme gælder, når skibet uden forinden at være repareret skifter ejer, og erstatningskravet ikke samtidig overgår til den nye ejer. Sælges skibet til ophugning, til brug som kulhulk eller lignende, ydes erstatning dog kun, for så vidt skaden må antages at have medført forringelse af skibets værdi.

Lader den forsikrede ved fornyelse anvende et ringere materiale eller en ringere konstruktion end forud benyttet, eller opgiver han endeligt at lade en beskadiget del reparere eller

forny, afgøres det efter billigt skøn, hvorvidt besparelsen herved skal erstattes.

Reparationsregninger skal såvidt muligt forelægges assurandøren eller dennes repræsentant, forinden de godkendes af den forsikrede.

§ 140.

Ville en fuldstændig udbedring af skaden medføre urimelige omkostninger, og kan skibet ved en mindre omfattende reparation bringes i fuldt sødygtig stand og, hvis det er klassificeret, beholde sin klasse, erstatter assurandøren kun omkostningerne ved en sådan reparation med tillæg af rimelig erstatning for værdiforringelse, skibet lider ved ikke at blive sat i samme stand som før.

Omkostninger ved fornyelse af jern- eller ståldele af et jern- eller stålskibs skrog erstattes kun, for så vidt de pågældende dele ikke kan rettes, laskes eller på lignende måde repareres, eller det ikke med rimelighed kan forlanges, at den forsikrede skal afstå fra at få dem fornyet.

§ 141.

Udsætter den forsikrede uden assurandørens samtykke reparation af skade på skibet, erstattes ikke forøgelse af sådan skade, der følger af udsættelsen.

Er skibet på rejse, og må det antages, at det er sødygtigt, og at udsættelsen iøvrigt er forsvarlig, erstattes dog forøgelse af skade som nævnt, der opstår under fortsættelse af rejsen.

§ 142.

Assurandøren erstatter omkostninger ved midlertidig reparation, der er nødvendig, fordi endelig reparation ikke eller ikke med rimelighed kan udføres på det sted, hvor skibet befinder sig.

I andre tilfælde erstattes omkostninger ved midlertidig reparation kun, for så vidt herved andre omkostninger spares for assurandøren.

§ 143.

Indhentes tilbud på reparation efter aftale med assurandøren eller efter dennes ønske, erstatter assurandøren hyre

og kostpenge, forbrug af kul, olie og andre maskinfornødenheder og havne udgifter under ophold, der foranlediges herved, samt omkostninger ved dokning af skibet i sådan anledning.

§ 144.

Er det for reparation, der ikke kan udsættes, eller som det kan medføre skade at udsætte, nødvendigt, at skibet forsejler til reparationssted, erstatter assurandøren omkostningerne ved forsejlingen.

Sker forsejlingen, efter at tilbud er indhentet, for at opnå billigere reparation, erstatter assurandøren forsejlingsomkostningerne i det omfang, i hvilket herved andre omkostninger spares for ham.

Til forsejlingsomkostninger henregnes hyre og kostpenge til besætningen og forbrug af kul, olie og andre maskinfornødenheder under forsejlingen samt herved foranledigede havneudgifter.

§ 145.

Assurandøren erstatter nødvendige havneudgifter, der påløber som følge af reparation.

§ 146.

Er det for reparation nødvendigt, at skibet forhaler til værft eller dok, erstatter assurandøren omkostningerne ved forhalingen, herunder forbrug af kul, olie og andre maskinfornødenheder.

§ 147.

Assurandøren erstatter hyre og kostpenge til besætning, der i anledning af reparation gør tjeneste i skibet, dog højst med et beløb, svarende til 20 pct. af de omkostninger ved selve reparationen, der erstattes af assurandøren.

§ 148.

Assurandøren erstatter nødvendige ekstraudgifter ved besætningens ophold i land i anledning af reparation.

§ 149.

Assurandøren erstatter det under reparation nødvendige forbrug af kul, olie og andre maskinfornødenheder.

§ 150

Er det for reparation nødvendigt, at udrædningsgenstande flyttes eller opløses, erstatter assurandøren herved foranledigede omkostninger og tab, der ikke med rimelighed kunne undgås.

§ 151.

Udføres samtidig med reparation af skade, der omfattes af forsikringen, arbejder for den forsikredes regning, i anledning af hvilke doksætning skulle være foretaget, selv om den pågældende skade ikke havde foreligget, afgøres det efter billigt skøn, hvorvidt omkostninger ved doksætning, dokleje og omkostninger som nævnt i §§ 143—50 skal fordeles.

§ 152.

Lader den forsikrede reparation udføre helt eller delvis i overtid, erstattes herved foranledigede omkostninger kun, for så vidt andre omkostninger spares for assurandøren ved reparationens fremskyndelse.

§ 153.

Værdien af gammelt materiale, der hidrører fra reparation, fradrages i erstatningen.

§ 154.

I omkostninger ved fornyelse, reparation eller eftersyn gøres afdrag efter følgende regler:

I. Skibe, der henhører under et anerkendt klassifikations- selskabs første klasse.

A. SKROG.

1) Jern- og stålskibe.

a. Jern- og ståldele.

Skibets alder ikke over 12 år — intet afdrag.

» » mellem 12 og 18 år — $\frac{1}{6}$ afdrag.

» » over 18 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

Omkostninger ved beskadigede deles udtagning, reparation (retning, laskning eller lignende) og genanbringelse eller ved deres reparation på stedet erstattes uden afdrag.

b. *Trædele og cementering.*

Skibets alder ikke over 5 år — intet afdrag.

» » mellem 5 og 10 år — $\frac{1}{6}$ afdrag.

» » over 10 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

For lastribber, garnering og lignende beregnes dog $\frac{1}{3}$ afdrag, medmindre skibets alder ikke er over 5 år.

c. *Andre dele.*

For andre end de under a. og b. nævnte dele beregnes afdrag som for de dele, hvormed de er i forbindelse.

2) *Træ- og kompositskibe.*

Skibets alder ikke over 1 år — intet afdrag.

» » mellem 1 og 3 år — $\frac{1}{6}$ afdrag.

» » over 3 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

B. MASKINERI.

1) *Damp- og dieselmotorskibe.*

a. *Maskinens bevægelige dele, herunder skrue og skrueaksel, samt foringer, pander, kondensator, pumper og søforbindelser.*

Alder ikke over 3 år — intet afdrag.

» mellem 3 og 6 år — $\frac{1}{6}$ afdrag.

» over 6 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

b. *Andre dele.*

Alder ikke over 6 år — intet afdrag.

» mellem 6 og 12 år — $\frac{1}{6}$ afdrag.

» over 12 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

Ved fornyelse, reparation eller eftersyn af de under a. nævnte dele samt af kedler og skorsten lægges den pågældende dels alder til grund, hvis den oplyses, og alderen regnes i så fald fra den dag, på hvilken den pågældende del som ny er taget i brug. I andre tilfælde lægges maskinens alder til grund.

I omkostninger ved at rette, svejse eller afpuðse skruen gøres intet afdrag.

For fornyelse, reparation eller eftersyn af skrueaksel, der er over 15 år gammel, svares ingen erstatning.

Ved fornyelse af kedler og skorsten fradrages $\frac{1}{180}$ for hver fulde måned.

2) Andre motorskibe og sejlskibe med motor.

Motorens alder ikke over 1 år — intet afdrag.

» » mellem 1 og 3 år — $\frac{1}{6}$ afdrag.

» » mellem 3 og 5 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

» » over 5 år — $\frac{2}{3}$ afdrag.

Ved fornyelse, reparation eller eftersyn af skrue eller skrueaksel lægges dog den pågældende dels alder til grund, hvis den oplyses, og alderen regnes i så fald fra den dag, på hvilken den pågældende del som ny er taget i brug.

I omkostninger ved at rette, svejse eller afpudse skruen gøres intet afdrag.

For fornyelse, reparation eller eftersyn af skrueaksel, der er over 10 år gammel, svares ingen erstatning.

C. INVENTAR.

1) Rundholter af stål og stående rig af wire.

Skibets alder ikke over 5 år — intet afdrag.

» » over 5 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

2) Anker og ankerkæde.

For anker beregnes intet afdrag.

For ankerkæde beregnes intet afdrag, når dens alder ikke er over 5 år, $\frac{1}{6}$ afdrag, når dens alder er mellem 5 og 10 år, og $\frac{1}{3}$ afdrag, når dens alder er over 10 år. Alderen regnes fra den dag, på hvilken hele kæden som ny er taget i brug.

3) Andet inventar.

Skibets alder ikke over 1 år — intet afdrag.

» » over 1 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

D. MALING.

1) Maling af bund og vandgang.

For skrabning og maling af bund eller vandgang fradrages $\frac{1}{9}$ for hver fulde måned, der, når doksætning finder sted, er forløbet siden sidste maling.

2) Anden maling.

For anden maling og for forgyldning, oliering, tjæring, cementvask o. lign. fradrages altid $\frac{1}{3}$.

II. Skibe, som ikke er klassificerede, eller som ikke henhører under et anerkendt klassifikationsselskabs første klasse.

Reglerne under I kommer til anvendelse med følgende ændringer:

A. SKROG.

Jern- og ståldele i jern- og stålskibe.

Skibets alder ikke over 6 år — intet afdrag.

» » over 6 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

B. MASKINERI.

1) Damp- og dieselmotorskibe.

Maskinens alder ikke over 3 år — intet afdrag.

» » over 3 år — $\frac{1}{3}$ afdrag.

For fornyelse, reparation eller eftersyn af skrueaksel, der er over 10 år gammel, svares ingen erstatning.

2) Andre motorskibe og sejlskibe med motor.

Motorens alder ikke over 1 år — intet afdrag.

» » mellem 1 og 3 år — $\frac{1}{4}$ afdrag.

» » » 3 » 5 år — $\frac{1}{2}$ afdrag.

» » » 5 » 8 år — $\frac{3}{4}$ afdrag.

Er motorens alder over 8 år, svares ingen erstatning.

III. Fælles regler.

Havneudgifter, forhaling, hyre og kostpenge, forbrug af maskinfornødenheder m. v.

Havneudgifter, omkostninger ved forhaling, hyre og kostpenge, udgifter ved besætningens ophold i land og forbrug af kul, olie og andre maskinfornødenheder erstattes uden afdrag. Dokning.

I omkostninger ved doksætning og dokleje gøres samme afdrag som for fornyelse, reparation eller eftersyn, der finder sted under dokningen.

Tilkomsarbejder.

Må for fornyelse, reparation eller eftersyn af beskadigede dele andre dele fjernes og genanbringes, bestemmes afdrag i omkostningerne herved efter de regler, der gælder for reparation af de for tilkomst fjernede og genanbragte dele.

Omkostninger og tab ved flytning eller opløsning af ladning, udredningsgenstande, reservegods, løst inventar eller lignende erstattes dog uden afdrag.

Reservegods.

Ved fornyelse, reparation eller eftersyn af reservegods gøres intet afdrag, når den pågældende genstand ikke før havariet har været i brug.

Midlertidig reparation.

I omkostninger ved midlertidig reparation gøres intet afdrag.

Alderens beregning.

Hvor ikke andet er bestemt, lægges skibets eller hovedmaskinens, ikke de enkelte deles alder til grund.

Skibets og hovedmaskinens alder regnes fra den dag, da skibet første gang blev registreret. Er hovedmaskinen som ny indsat efter dette tidspunkt, regnes dens alder dog fra indsættelsen.

Hvor ikke andet er bestemt, regnes alderen til den dag, da skaden indtræder.

Ved beregning af alder regnes fra og til begyndelsen af de pågældende dage.

§ 155.

Skade på skibets maskineri erstatter assurandøren kun, for så vidt den er en følge af:

- 1) Ild eller eksplosion af andet end maskineriet,
- 2) skibets synken, kæntring, strandning eller grundstødning,
- 3) skibets sammenstød med fast eller flydende genstand, herunder is,
- 4) vold eller røveri,
- 5) tyveri, der må antages ikke at være forøvet af besætning eller passagerer.

§ 156.

Skade på sejl, presenninger, trosser, løbende rig, fendere, falderebstrapper, vandfåde, ankre og ankerkæder og andet løst inventar, og skade på kahytsudstyr og -montering, herunder dog ikke faste træ- eller metaldele, erstatter assuredøren kun, for så vidt den er en følge af:

- 1) ild eller eksplosion,
- 2) skibets synken, kæntring, stranding eller grundstødning,
- 3) skibets eller dets tilbehørs sammenstød med fast eller flydende genstand udenfor skibet, herunder is,
- 4) vold eller røveri,
- 5) tyveri fra aflåset rum, der må antages ikke at være forøvet af besætning eller passagerer.

Disse bestemmelser gælder dog ikke både, der er på deres rette plads.

§ 157.

Ved erstatning for skade, på andet inventar end det i § 156 omhandlede, der ikke er en følge af ild, eksplosion af andet end den pågældende genstand eller af årsag som nævnt i § 155 nr. 2—5, fradrages 25 øre pr. ton af skibets brutto register tonnage, dog mindst 200 og højst 800 kr.

Ved anvendelsen af denne franchise beregnes under et:

- 1) Havarier, der indenfor forsikringstiden indtræffer i tiden mellem afgang fra en havn eller plads og ankomsten til næste havn eller plads, nødhavn dog undtaget.
- 2) Havarier, der indenfor forsikringstiden indtræffer under ophold i en havn eller på en plads, der ikke er anløbet som nødhavn.

§ 158.

Til skibets maskineri henregnes hovedmaskine og hjælpe-maskineri med rørledninger, aksel, skrue eller hjul, kedler og skorsten, anlæg til frembringelse af elektricitet eller varme eller til trådløs telegrafering, køleanlæg og andre genstande, der kan ligestilles med de nævnte.

Til skibets inventar henregnes master, rig, sejl, tovværk og presenninger, ankre og ankerkæder, både, davider og lossebomme, spil, styreapparat og styreledning, håndpumper, pejlerør, ventilatorer, lanterner, kahytsudstyr og -montering, løse slingreskodder og andre genstande, der kan ligestilles med de nævnte.

Er skibet et jern- eller stålskib, betragtes dog master af jern eller stål som hørende til skroget.

§ 159.

Assurandøren erstatter ikke skade på reservegods, der ikke hører med til rimelig udrustning af skibet.

6. Erstatning til trediemand for skade ved sammenstød.

§ 160.

Assurandøren godtgør undtagen i de i § 161 omhandlede tilfælde, hvad den forsikrede må udrede til trediemand i erstatning for skade, skibet forvolder ved sammenstød, samt nødvendige omkostninger ved retssag, voldgift eller forligsförhandlinger angående spørgsmål om sådan erstatning til trediemand.

Har skibet fragt på kølen, fordeles de pågældende beløb dog over skibets værdi efter sammenstødet, bestemt efter reglerne i sølovens §§ 72 nr. 1 og 73 nr. 2, og fragten, omfattende de i sølovens § 268, 2. stk., 1. pkt., nævnte beløb, og assurandøren erstatter kun, hvad der herefter falder på skibet.

Er skibets værdi i god stand større end forsikringsværdien (kaskotaksten), erstatter assurandøren kun en til forsikringsværdien svarende del af, hvad han efter 1. og 2. stk skulle udrede.

§ 161.

Assurandøren godtgør ikke erstatning til trediemand som følge af tab af menneskeliv eller skade på person, på skibets egen ladning eller på andre genstande, der befinder sig ombord. Ej heller godtgør assurandøren erstatning, som den forsikrede må betale til tidsbefragter eller andre, hvis interesse er knyttet til skibet, eller erstatning, som den forsikrede alene ifølge aftale med bugsterselskab, værft eller lignende er pligtig at betale, medmindre sådan aftale må anses for sædvanlig.

§ 162.

Ved anvendelsen af bestemmelserne i §§ 160 og 161 anses sammenstød at foreligge, når skibet eller dets tilbehør støder imod andet skib eller anden fast eller flydende genstand, og

når andet skib eller anden genstand støder imod skibet eller dets tilbehør.

7. Særlige regler om havari grosse m. m.

§ 163.

Er i havari grosse tilfælde den værdi af skibet i god stand, der lægges til grund for beregningen af dets bidragsværdi, større end forsikringsværdien (kaskotaksten), erstatter assurandøren kun så stor en del af skibets bidrag, som forsikringsværdien med fradrag af beløb, der ved beregningen af bidragsværdien er fradraget i værdien i god stand, udgør af bidragsværdien, skibets bidrag til skade på skibet erstattes dog fuldtud.

Angiver dispachen ikke skibets værdi i god stand, antages denne lig værdien i beskadiget stand med tillæg af samtlige reparationsomkostninger.

§ 164.

For omkostninger, der påløber under rejsen, og som må antages at ville blive beregnet som havari grosse, skal den forsikrede snarest muligt tegne sædvanlig havaripengeforsikring. Unnlader han dette, erstatter assurandøren ikke, hvad der ville være blevet dækket af en sådan forsikring.

§ 165.

Har skibet ikke ladning inde, bliver skade, der efter dansk sølov skulle godtgøres i havari grosse, hvis skibet havde ladning inde, at erstatte af assurandøren, såfremt den handling, der har medført skaden, er foretaget for at redde skibet fra en af forsikringen omfattet fare. På bjergeløn finder dog bestemmelserne i § 163 tilsvarende anvendelse.

Skal skade på skibet erstattes efter bestemmelserne i 1. stk., beregnes erstatningen efter reglerne om partikulær skade. Fradrag som bestemt i § 157 finder dog ikke sted.

8. Særlige regler om krigsfare.

§ 166.

Omfatter forsikringen krigsfare, og unddrages skibet midlertidigt den forsikrede ved som følge af krig at blive belagt

med embargo, opbragt eller tilbageholdt af fremmed, anerkendt eller ikke anerkendt statsmagt, erstatter assurandøren de ved unddragelsen forårsagede udgifter, herunder hyre og kostpenge og forsikringspræmier, og godtgør afsavn af skibet med 6 pct. p. a. af forsikringssummen.

§ 167.

Medmindre andet er aftalt, erstatter assurandøren ikke skade, der er en følge af krig og forårsages ved, at skibet forsøger at bryde en effektiv blokade eller med den forsikredes vilje fører krigsvåben, ammunition eller lignende.

§ 168.

Kommer skibets hjemland i krig, ophører forsikring, der omfatter krigsfare, for dennes vedkommende fra det tidspunkt, da krigstilstand indtræder. Er skibet på dette tidspunkt til søs eller i fjendtlig havn, vedvarer dog forsikringen, indtil skibet er forankret eller fortøjet i ikke fjendtlig havn, såfremt skibets fører, når han får kundskab om krigen, snarest muligt søger sådan havn.

Assurandøren har ref til det præmiebeløb, der skulle have været betalt, såfremt forsikringen, for så vidt angår krigsfare, havde været tegnet for tiden indtil ophøret.

XXV. FORSIKRING AF KASKOINTERESSE.

§ 169.

På forsikring af kaskointeresse finder bestemmelserne i §§ 110—119, 123—125, 167 og 168 tilsvarende anvendelse.

§ 170.

Den forsikrede har ret til erstatning for totaltab i de tilfælde, der omhandles i § 126.

Den forsikrede har ret til erstatning som for totaltab i de tilfælde, i hvilke kaskoassurandøren ifølge bestemmelserne i §§ 127—132 er pligtig at betale erstatning som for totaltab af skib.

Bestemmelserne i §§ 133, 1. stk., 135 og 136 finder tilsvarende anvendelse.

Indbringer godtgørelse i havari grosse eller erstatning fra

trediemand for tab af skibet mere, end kaskoassurandøren er berettiget til at indtræde i, indtræder assurandøren i det omfang, i hvilket han har betalt erstatning for skaden, i den forsikredes ret til det overskydende.

Assurandøren indtræder ikke i den forsikredes ret til det, der måtte være i behold af skibet.

§ 171.

Er ikke andet aftalt, har den forsikrede kun ret til erstatning, for så vidt det følger af bestemmelserne i § 170. Får assurandøren andel i erstatning fra trediemand for tab af skibet, deltager han dog i omkostninger som omhandlet i § 57.

XXVI. FORSIKRING AF SKIB UNDER BYGNING.

§ 172.

Forsikringsværdien af skib under bygning er værdien af, hvad der til enhver tid er bygget, af dele og materialer, der særligt er fremstillet eller indkøbt til skibet, og som befinder sig indenfor værftets område, og af værftets tegninger og modeller til skibet.

§ 173.

Ved forsikringens tegning skal forsikringstageren oplyse byggekontraktsummens størrelse. Træffes aftale om udførelse af ekstraarbejder, skal forsikringstageren give assurandøren fornøden oplysning herom.

§ 174.

Assurandørens ansvar begynder, når kølen er strakt, og vedvarer, indtil skibet er overtaget af rederiet. Sker overtagelse i søen, og vender skibet derefter tilbage til sin byggehavn, vedvarer ansvaret dog til midnat efter stedets tid på den dag, da skibet ankommer dertil, eller, hvis det forinden igen afgår derfra, til afsejlingen. Er skibet bygget for værftets egen regning eller finder som følge af rederiets forhold rettidig overtagelse ikke sted, ophører ansvaret, når skibet er henholdsvis færdigbygget eller færdigt til aflevering.

Forsejles eller bugseres skibet til andet værft, er assurandøren ikke ansvarlig for nogen skade, der indtræffer under forsejlingen eller bugseringen.

Vedvarer assurandørens ansvar i henhold til bestemmelserne i denne paragraf udover aftalt forsikringstid, eller foretages flere end 3 prøveture, kan assurandøren kræve præmie-tillæg.

§ 175.

For tiden, indtil skibet er søsat, finder bestemmelserne i §§ 113, 116, 120—122, 137, 139, 140 og 151 — 153 tilsvarende anvendelse.

For tiden efter, at skibet er søsat, finder, for så vidt ikke andet følger af §§ 172—174, reglerne om kaskoforsikring tilsvarende anvendelse. Dog gøres afdrag efter § 154 kun for skrabning og maling af bund eller vandgang, og bestemmelserne i §§ 155—157 gælder ikke for skade på maskineri eller inventar, der endnu ikke er indføjet eller bragt på plads i skibet.

XXVII. VAREFORSIKRING.

§ 176.

Er ikke andet aftalt, omfatter forsikring af varer også dens interesse, til hvem ret til varerne er eller bliver overdraget eller på anden måde overført fra den forsikrede, eller på hvem faren for varerne er gået eller går over.

§ 177.

For så vidt ikke andet er aftalt, omfatter forsikring af varer ikke:

- 1) Penge, værdipapirer, ædle metaller, perler, ædelstene, smykker, kunst- og museumsgenstande, antikviteter eller andre genstande, der kan ligestilles med de nævnte,
- 2) levende dyr, herunder fisk og skaldyr,
- 3) brandfarlige, eksplosive eller ætsende stoffer.

§ 178.

Forsikringsværdien af varer ansættes til den pris, der ved forsikringens begyndelse på afgangsstedet betales for sådanne varer frit leveret i skib, på banevogn eller på andet transportmiddel med tillæg af:

- 1) Avance, der, når ikke andet er aftalt, sættes til 10 pct.,
- 2) fragt, der skal betales uden hensyn til, om transporten fuldføres, og
- 3) præmie for sædvanlig forsikring.

Er ikke andet oplyst, lægges fakturabeløbet til grund for bestemmelsen af varernes pris.

§ 179.

Er fragt, der kun skal betales, hvis transporten udføres, told og andre omkostninger på bestemmelsesstedet forsikret sammen med varerne, betragtes disse omkostninger som forsikret for sig.

§ 180.

Omfatter forsikringen flere varepartier, der kan adskilles efter mærker eller andre kendetegn, og er der fastsat særskilte forsikringssummer eller takster for de enkelte partier, betragtes hvert af disse som forsikret for sig.

Er det ved forsikring af et ensartet vareparti aftalt, at dette skal inddeles i serier efter mærker, numre eller stykketal, betragtes hver serie som forsikret for sig. Vile erstatningen herefter blive mindre, end hvis serieinddeling ikke fandt sted, lades dog denne ude af betragtning ved erstatningsberegningen.

§ 181.

Assurandørens ansvar begynder, når varerne på afskibningsstedet overgives til skibet eller til nogen, der tager imod dem på skibets vegne. Dog omfatter forsikringen ikke fare under varernes henliggen i længere tid end 3 dage fra ansvarets begyndelse.

Assurandørens ansvar vedvarer, indtil varerne er kommet til det i forsikringsaftalen angivne bestemmelsessted, og modtageren dør kan råde over dem, dog ikke udover 8 dage efter, at varerne er bragt i land.

De nævnte frister regnes fra kl. 12 midnat efter stedets tid den dag, fristen begynder at løbe.

Fare under lægtring eller flådning på afskibnings- eller bestemmelsesstedet, der er nødvendig eller sædvanlig, omfattes af forsikringen, selvom den foretages af afskiber eller modtager.

Fuldføres transporten ikke, anses ved anvendelsen af bestemmelserne i denne paragraf det sted, hvor transporten ender, som bestemmelsessted.

§ 182.

Bliver transport, der efter forsikringsaftalen skal ske med et bestemt skib, helt eller delvis udført med et andet skib, og må det antages, at assurandøren, hvis han havde vidst, at dette ville ske, ikke ville have overtaget forsikringen, er han fri for ansvar fra det tidspunkt, da forandringen finder sted.

Må det antages, at assurandøren ville have overtaget forsikringen, men på andre vilkår, hæfter han i det omfang, i hvilket han mod den aftalte præmie ville have forpligtet sig, og må det antages, at han ved genforsikring i videre omfang ville have begrænset sit ansvar for egen regning, nedsættes erstatningen i samme forhold. Er forandringen nødvendig på grund af en begivenhed, der omfattes af forsikringen, eller finder den sted uden den forsikredes vilje, og efter at varerne er indladet i det skib, hvormed transporten ifølge forsikringsaftalen skal ske, hæfter assurandøren uanset bestemmelserne i 1. og 2. stk. efter aftalen. Den forsikrede er dog pligtig at give assurandøren meddelelse om forandringen, så snart han bliver vidende derom. Forsømmer han dette, bestemmes assurandørens ansvar fra da af efter bestemmelserne i 1. og 2. stk.

§ 183.

For så vidt ikke andet er aftalt, erstatter assurandøren ikke skade som følge af, at varer, der føres på dæk, skylles overbord eller på anden måde går tabt eller beskadiges, fordi de er anbragt på dæk, medmindre det er anerkendt sædvane, at varer som de pågældende føres på dæk.

§ 184.

Assurandøren erstatter ikke skade, der er en følge af varernes utilstrækkelige eller mangelfulde indpakning.

§ 185.

Assurandøren erstatter ikke ordinært svind, ordinær lækage eller brækage, skade ved almindelig håndtering af varerne under lastning og losning eller anden skade, der er en følge af rejsens almindelige gang.

Ej heller erstatter assurandøren skade ved indre fordærv, smeltning, sved, varme eller selvantændelse, ved rust, mug,

skimmel, rotter, mus, mider eller andre skadedyr, ved luftens eller vejrligets påvirkning, temperaturforandring eller skibsvæd eller lignende skade, medmindre skaden skyldes usædvanlig forlængelse af eller usædvanligt ophold under rejsen, forårsaget ved en af forsikringen omfattet ulykkelig hændelse, eller den iøvrigt er en følge af en sådan hændelse.

§ 186.

Medfører en af forsikringen omfattet ulykkelig hændelse, at skibet bliver ude af stand til at fuldende rejsen, eller at transporten af anden grund afbrydes, erstatter assurandøren omkostninger ved varernes fremsendelse til bestemmelsesstedet, som den forsikrede med rimelighed afholder i anledning af transportens afbrydelse.

Kan varerne ikke fremsendes til bestemmelsesstedet, eller bør fremsendelse ikke finde sted af hensyn til forringelse, varerne derved vil lide, bliver de at bortsælge. Det samme gælder, hvis fremsendelse vil medføre større omkostninger end rimeligt, medmindre assurandøren erklærer at ville afholde disse.

§ 187.

Har varerne lidt skade, der kan antages omfattet af forsikringen, skal de, så snart det med rimelighed kan ske, besigtet under de former, hvorom den forsikrede og assurandøren træffer aftale. Kan sådan aftale ikke træffes, skal den forsikrede, hvis skaden er af nogen betydning, lade varerne besigtet af retslig udmeldte mænd eller iøvrigt under de på stedet brugelige former.

§ 188.

Er varerne ikke kommet frem til bestemmelsesstedet, skal besigtelsen såvidt muligt fastslå skadens årsag og angive dens størrelse samt afgøre, om de bør bortsælges på grund af skaden eller fremsendes til bestemmelsesstedet, og hvilke forholdsregler der bør træffes til deres bevaring eller rekonditionering.

Skal der ydes erstatning for partiel skade på varer, der ikke fremsendes til bestemmelsesstedet, finder bestemmelserne i § 189 tilsvarende anvendelse.

Fremsendes varerne til bestemmelsesstedet, skal efter ankomsten dertil ny besigtelse finde sted.

§ 189.

Er varerne kommet frem til bestemmelsesstedet, skal besigtelsen, foruden såvidt muligt at fastslå skadens årsag og angive dens størrelse, bestemme varernes bruttoværdi i beskadiget og ubeskadiget stand.

Er der kun skade på en del af varerne, skal denne del såvidt muligt udskilles.

Assurandøren kan forlange de beskadigede varer bortsolgt ved offentlig auktion. Gør han det, lægges salgssummen til grund for bestemmelsen af varernes værdi i beskadiget stand.

§ 190.

Er en ulykkelig hændelse indtruffet, har assurandøren ret til ved at betale hele forsikringssummen med tillæg af allerede påløbende omkostninger m. v., der omfattes af forsikringen og ifølge § 61 skal erstattes udover forsikringssummen, at befri sig for ethvert ansvar for begivenheder, der indtræder, eller omkostninger, der påløber, efter at den forsikrede har fået meddelelse om, at assurandøren vil benytte sig af denne ret.

Udbetales erstatning efter denne paragraf, kommer bestemmelsen i § 72 ikke til anvendelse.

§ 191.

Den forsikrede har ret til erstatning for totaltab, når som følge af en af forsikringen omfattet ulykkelig hændelse:

- 1) Varerne er gået helt til grunde.
- 2) Varerne ikke kan bjerges.
- 3) Varerne er ødelagt i væsen og brugbarhed.
- 4) Varerne er endeligt prisedømt eller på anden måde unddraget den forsikrede, uden at der er udsigt til, at han vil få dem tilbage.

§ 192.

Den forsikrede har ret til erstatning som for totaltab, når som følge af en af forsikringen omfattet ulykkelig hændelse:

- 1) Varerne ikke for rimelig bekostning kan bjerges.
- 2) Varerne, uden at det skyldes den forsikredes forhold, efter 10 måneders forløb ikke er bjerget.
- 3) Varerne i henhold til § 186, 2. stk., bortsælges udenfor bestemmelsesstedet, medmindre dette sker på grund af skade, der ikke omfattes af forsikringen, eller for at undgå sådan skade.
- 4) Der har manglet efterretning om skib og gods i så lang tid som fastsat i § 130.
- 5) Skibet er blevet forladt af besætningen i åben sø, og hverken skib eller gods er kommet i vedkommendes rådighed indenfor den i § 131 fastsatte frist.
- 6) Varerne er blevet beslaglagt af fremmed magt eller taget af oprørere eller sørøvere og ikke frigivet indenfor den i § 132 fastsatte frist.

Hvis assurandøren i det under nr. 1 omhandlede tilfælde uden unødigt ophold erklærer at ville forsøge at bjerge varerne på egen risiko, har den forsikrede dog kun ret til erstatning som for totaltab, dersom varerne efter 10 måneders forløb ikke er bjerget, eller bjergningen forinden er opgivet.

Overstiger omkostningerne ved en af assurandøren i henhold til 2. stk. foretagen bjergning værdien af de bjergede varer med fradrag af deres værdi på ulykkesstedet, medfører den omstændighed, at underforsikring foreligger, ikke., at den forsikrede deltager i det overskydende beløb.

Har assurandøren gjort brug af bestemmelsen i 2. stk., kan den forsikrede ved udløbet af den i § 90, 2. stk., 1. pkt., fastsatte 2 måneders frist forlangé sikkerhed for erstatning stillet. Kommer erstatning til udbetaling, svares rente deraf 6 pct. p. a. fra udløbet af nævnte frist.

§ 193.

Er noget af de i §§ 191 og 192 omhandlede tilfælde indtruffet for en del af varerne, anses totaltab at foreligge for denne dels vedkommende.

§ 194.

Erstatning for partiel skade på varer ansættes til en så stor del af forsikringssummen, som forskellen mellem deres

bruttoværdi i ubeskadiget og beskadiget stand udgør af bruttoværdien i ubeskadiget stand.

§ 195.

Værdiforringelse af varer som følge af omemballering eller skade på emballage anses som skade på varerne.

§ 196.

Ved forsikring af de i § 179 omhandlede omkostninger erstatter assurandøren, når varerne kommer frem til bestemmelsesstedet i beskadiget stand, samme del af forsikringssummen, som han i henhold til § 194 skal betale af forsikringssummen for varerne, dog med fradrag af omkostninger, den forsikrede sparer som følge af skaden på varerne.

Kommer varerne ikke frem til bestemmelsesstedet, svares ingen erstatning.

§ 197.

At skade på varerne kan fordres godtgjort som havari grosse, udelukker ikke den forsikrede fra at kræve erstatning derfor efter reglerne om partikulær skade.

Assurandøren indtræder i det omfang, i hvilket han har betalt sådan erstatning, i den forsikredes ret til havari grosse godtgørelsen for den pågældende skade.

§ 198.

Skal der for havari grosse bidrag stilles depositum eller anden sikkerhed, kan den forsikrede kræve sikkerheden stillet af assurandøren.

Har den forsikrede selv stillet depositum, skal assurandøren godtgøre dette, dersom den forsikrede uden unødigt ophold fremsætter begæring derom. Assurandøren indtræder i så fald i den forsikredes ret til hel eller delvis tilbagebetaling.

§ 199.

Kun den, der har policen i hænde, er legitimeret til at opsigte forsikringen, træffe aftale med assurandøren om ændring eller ophævelse af den, modtage opsigelse eller anden meddelelse vedrørende forsikringen fra assurandøren eller

til at forhandle med assurandøren om erstatning og oppebære denne.

§ 200.

Er det aftalt, at en forsikring skal omfatte alle nærmere angivne forsendelser af en vis art (generalpolice), skal forsikringstageren uden unødigt ophold give assurandøren meddelelse i aftalt form om hver enkelt forsendelse med alle fornødne oplysninger.

Forsømmer forsikringstageren dette, er aftalen uforbindende for assurandøren, for så vidt angår den pågældende forsendelse. Assurandøren har desuagtet krav på præmie. Assurandøren kan derhos opsige aftalen til ophør uden varsel, for så vidt angår forsendelser, om hvilke rettidig meddelelse ikke allerede er givet.

Er forsømmelsen svigagtig, er aftalen i sin helhed uforbindende for assurandøren.

§ 201.

Omfatter forsikringen krigsfare, og kommer den forsikrede eller skibets hjemland i krig, skal den forsikrede, hvis der er særlig grund til at befrygte, at varerne vil blive opbragt, eller at anden skade, der skyldes krig, vil indtræffe under rejsen, for så vidt det med rimelighed kan ske, tilbageholde varerne, omlade dem i andet skib, fremsende dem ad anden vej eller på anden måde søge at afværge sådan skade. Såvidt muligt skal den forsikrede rådføre sig med assurandøren eller dennes repræsentant om, hvad der skal foretages, og følge de forskrifter, der i så henseende gives ham. Tilsidesætter han forsætligt eller af grov uagtsomhed disse pligter, finder bestemmelserne i § 78, 3. stk. tilsvarende anvendelse.

XXVIII. FORSIKRING AF LADNINGSINTERESSE.

§ 202.

På forsikring af ladningsinteresse, merværdi, forventet handelsfordel eller lignende, finder bestemmelserne i §§ 176, 177, 180—185, 186, 2. stk., 187, 188, 189, 1. og 2. stk., 190, 191, 192, 1. stk., 193—195, 197, 1. stk. og 199—201 tilsvarende anvendelse.

Forlanger vareassurandøren i henhold til § 189, 3. stk., varerne bortsolgt ved offentlig auktion, lægges salgssummen til grund for bestemmelsen af varernes værdi i beskadiget stand.

Går vareassurandøren i det i § 192 nr. 1 omhandlede tilfælde frem efter nævnte paragrafs 2. stk, har den forsikrede ikke ret til erstatning som for totaltab, medmindre varerne efter 10 måneders forløb ikke er bjerget, eller bjergningen forinden er opgivet. Bestemmelsen i § 192, 4. stk., finder tilsvarende anvendelse.

Indbringer godtgørelse i havari grosse eller erstatning fra trediemand for skade på varerne mere, end vareassurandøren er berettiget til at indtræde i, indtræder assurandøren i det omfang, i hvilket han har betalt erstatning for skaden, i den forsikredes ret til det overskydende.

Assurandøren indtræder ikke i tilfælde af totaltab i den forsikredes ret til det, der måtte være i behold af varerne.

§ 203.

Medmindre andet er aftalt, tilsvarende assurandøren ikke bidrag til havari grosse, bjergeløn eller andre omkostninger som omhandlet i § 56.

Får assurandøren andel i erstatning fra trediemand for skade på varerne, deltager han i omkostninger som omhandlet i § 57.

XXIX. FORSIKRING AF FRAGT.

1. Reders rejsefragt.

§ 204.

Forsikringsværdien af rejsefragten for en rejse er den betingede fragt, herunder passagerpenge. Er aftale om fragts størrelse ikke truffet, bestemmes forsikringsværdien efter, hvad der på indladningstiden er gangbar fragt på indladningsstedet.

Fragt, der skal betales, selvom transporten ikke fuldføres, medregnes i forsikringsværdien. At sådan fragt ikke er medforsikret, medfører dog ikke, at reglerne om underforsikring kommer til anvendelse, uden for så vidt angår erstatning efter bestemmelserne i §§ 215—217.

At passagerpenge ikke er medforsikret, medfører ikke, at reglerne om underforsikring kommer til anvendelse, uden for så vidt angår erstatning efter bestemmelsen i § 217.

§ 205.

Er forsikring af rejsefragt tegnet for en rejse, gælder følgende regler:

For så vidt angår farer, for hvilke skibet er udsat, begynder assurandørens ansvar, når skibet begynder at indtage ladning, og vedvarer, indtil skibet er ankommet til bestemmelsesstedet og har udlossen sin ladning, dog ikke udover 6 uger efter skibets ankomst.

For så vidt angår farer, for hvilke varerne er udsat, finder bestemmelserne i § 181 tilsvarende anvendelse.

§ 206.

Er forsikring af rejsefragt tegnet på tid eller for flere rejser, dækker forsikringen til enhver tid kun fragten for den rejse, skibet befinder sig på.

§ 207.

Bestemmelserne i §§ 112—114, 116, 117, 119, 123—125, 167, 168, 184 og 185 finder tilsvarende anvendelse på forsikring af rejsefragt.

§ 208.

Den forsikrede har ret til erstatning, når hans krav på fragt helt eller delvis falder bort som følge af en af forsikringen omfattet ulykkelig hændelse.

§ 209.

Assurandøren erstatter ikke fragttab, forårsaget ved beskadigelse af varer, herunder udlækning af flydende varer, medmindre beskadigelsen er en umiddelbar følge af ild eller eksplosion, af skibets synken, kæntring, stranding eller grundstødning eller af dets sammenstød med anden fast eller flydende genstand, herunder is. Til beskadigelse regnes deraf fremkaldt totaltab af varerne som omhandlet i §§ 191 nr. 3 og 192 nr. 3.

Beskadigelse, der skyldes forlængelse af eller ophold under rejsen, forårsaget ved nogen af de i 1. stk. nævnte hændelser,

anses ikke som en umiddelbar følge af den pågældende hændelse.

§ 210.

Assurandøren erstatter ikke fragttab, forårsaget ved, at varer forinden deres ankomst til bestemmelsesstedet må udleveres til ladningsejeren, fordi fuldførelse af transporten vil medføre væsentlig forringelse af dem.

§ 211.

Assurandøren erstatter ikke fragttab, forårsaget ved tyveri af varer, medmindre tyveriet skyldes nogen af de i § 209 nævnte årsager.

§ 212.

Assurandøren erstatter ikke fragttab, forårsaget ved, at varer, der føres på dæk, skylles overbord eller på anden måde går tabt eller beskadiges, fordi de er anbragt på dæk, medmindre det er anerkendt sædvane, at varer som de pågældende føres på dæk, og skaden er en umiddelbar følge af nogen af de i § 209 nævnte årsager.

§ 213.

Assurandøren erstatter ikke fragttab, forårsaget ved, at skib, varer eller fragt beslaglægges eller konfiskeres, fordi skibets fører, mandskab eller andre har gjort sig skyldig i eller mistænkes for toldsvig, overtrædelse af ind- eller udførselsforbud eller lignende forseelse eller forsøg derpå.

§ 214.

I de tilfælde, der omhandles i §§ 128, 130—132 og 192 nr. 2 og 6, har den forsikrede ret til erstatning for ikke allerede fortjent fragt, selvom hans krav på sådan fragt ikke med sikkerhed kan anses for bortfaldet.

§ 215.

Assurandøren erstatter forøgede omkostninger ved varers fremsendelse til bestemmelsesstedet med andet skib eller andet transportmiddel, som den forsikrede med rimelighed afholder i anledning af en af forsikringen omfattet ulykkelig hændelse.

§ 216.

Assurandøren erstatter forøgede omkostninger ved losning på bestemmelsesstedet, som den forsikrede med rimelighed afholder i anledning af skade på varer, medmindre skaden har en sådan årsag, at assurandøren ifølge §§ 209 og 212 ikke erstatter deraf følgende fragttab.

§ 217.

Assurandøren godtgør den del af erstatning til trediemand for skade ved sammenstød og af nødvendige omkostninger ved retssag, voldgift eller forligsforhandlinger angående spørgsmål herom, der ved fordeling efter § 160, 2. stk., falder på fragten.

§ 218.

Er ikke andet aftalt, har den forsikrede, for så vidt angår passagerpenge, kun ret til erstatning i de tilfælde, hvor § 217 hjemler det.

2. Reders tidsfragt.

§ 219.

Forsikringsværdien af reders tidsfragt er den betingede fragt for det tidsrum, forsikringen ifølge aftalen omfatter.

§ 220.

Bestemmelserne i §§ 112—117, 119, 123—125, 167, 168 og 213 finder tilsvarende anvendelse på forsikring af reders tidsfragt.

§ 221.

I de tilfælde, der omhandles i §§ 126, nr. 1, 2 og 4, 127, 1. stk., 128 og 130—132, og når skibet lovlig kondemneres som følge af en af forsikringen omfattet ulykkelig hændelse, har den forsikrede ret til erstatning, når hans krav på fragt helt eller delvis falder bort.

Bestemmelsen i § 217 finder tilsvarende anvendelse.

Assurandøren tilsvarende havari grosse bidrag og omkostninger som omhandlet i §§ 56—60.

Den forsikrede har kun ret til erstatning, for så vidt det følger af bestemmelserne i denne paragraf.

XXX. FORSIKRING AF FRAGTINTERESSE.

§ 222.

På forsikring af fragtinteresse finder bestemmelserne i §§ 110—119, 123—125, 167 og 168 tilsvarende anvendelse.

§ 223.

Den forsikrede har ret til erstatning for totaltab i de tilfælde, der omhandles i § 126.

Den forsikrede har ret til erstatning som totaltab i de tilfælde, i hvilke kaskoassurandøren ifølge bestemmelserne i §§ 127—132 er pligtig at betale erstatning som for totaltab af skib.

Bestemmelserne i §§ 135 og 136 finder tilsvarende anvendelse.

Er ikke andet aftalt, har den forsikrede kun ret til erstatning, for så vidt det følger af bestemmelserne i denne paragraf.

XXXI. FORSIKRING AF REDERS UDREDNING.

§ 224.

Forsikring af udredning omfatter proviant, kul, olie, garneringsmåtter og andre genstande, som den forsikrede har ombord, og som er bestemt til forbrug eller midlertidigt brug i skibet, samt, når den forsikrede har begæret det, hyre og andre udgifter, der i anledning af rejsen er afholdt eller kan påregnes, herunder præmie for forsikring af udredning, men ikke for andre forsikringer.

§ 225.

På forsikring af udredning finder bestemmelserne i §§ 110, 112—119, 123—125, 167, 168, 184 og 185 tilsvarende anvendelse. Er forsikringen tegnet for en rejse, begynder dog assurandørens ansvar, for så vidt angår genstande, der tages ombord i afgangshavnen, efterhånden som de kommer ombord.

§ 226.

Assurandøren erstatter tab ved, at udredning beskadiges, går tabt eller iøvrigt ikke kommer den forsikrede til nytte, dog kun for så vidt tabet efter denne konventions bestem-

melser ikke omfattes af forsikring af fragt, og, udenfor de i § 229 omhandlede tilfælde, kun for så vidt det er en umiddelbar følge af ild eller eksplosion eller af skibets synken, kæntring, stranding, grundstødning eller sammenstød med anden fast eller flydende genstand, herunder is, eller skyldes, at udredningsgenstande er beslaglagt af fremmed magt eller taget af oprørere eller sørøvere.

Bestemmelserne i § 209, 2. stk., finder tilsvarende anvendelse.

§ 227.

Er genstande, som det ikke er sædvanligt at anbringe således, anbragt på dæk, erstatter assurandøren ikke tab ved, at de som følge heraf beskadiges, skyldes overbord eller på anden måde går tabt.

§ 228.

Udredningsgenstande, der ikke for rimelig bekostning kan bjergeres, eller som, uden at det skyldes den forsikredes forhold, efter 10 måneders forløb ikke er bjerget, anses som tabte.

Det samme gælder udredningsgenstande, der er beslaglagt af fremmed magt eller taget af oprørere eller sørøvere og ikke frigivet indenfor den i § 132 fastsatte frist.

§ 229.

I de tilfælde, der omhandles i §§ 126 nr. 1, 2 og 4, 127, 1. stk., 128 og 130—132, kan den forsikrede kræve erstatning som for totaltab, selvom udredningen er helt eller delvis i behold.

Det samme gælder, når skibet er lovligt kondemneret som følge af en af forsikringen omfattet ulykkelig hændelse.

§ 230.

Har udredningsgenstande lidt skade, der kan antages omfattet af forsikringen, skal besigtelse efter bestemmelserne i § 187 finde sted. Besigtelsen skal såvidt muligt fastslå skadens årsag, angive dens størrelse og afgøre, hvorledes der skal forholdes med de beskadigede genstande.

§ 231.

Erstatning for tabte eller beskadigedeudredningsgenstande beregnes, for så vidt nye genstande anskaffes i stedet, efter

den forsikredes rimelige udgifter herved. I andre tilfælde lægges genstandenes værdi på det tidspunkt, da assurandørens ansvar begyndte, til grund for erstatningens beregning.

XXXII. FORSIKRING AF FANGST OG FANGSTUDRUSTNING.

§ 232.

Forsikring af fangst og fangstudredning omfatter, hvad skibet har ombord af fangst, af salt og andre konserveringsmidler, der endnu ikke er anvendt til behandling af fangst, og af proviant, kul, olie og andre genstande, bestemt til forbrug under ekspeditionen, samt skibets fangstbåde og fangstredskaber.

§ 233.

Til grund for beregning af forsikringsværdien lægges for fangstens vedkommende værdien af den fangst, der kan påregnes.

§ 234.

Assurandørens ansvar begynder, når skibet letter anker eller kaster sine fortøjninger for at afsejle fra det sted, hvor ekspeditionen begynder. For så vidt angår salt og andre konserveringsmidler og proviant, kul, olie og andre genstande, bestemt til forbrug under ekspeditionen, begynder ansvaret dog, efterhånden som de pågældende genstande kommer ombord.

Ansvaret vedvarer, indtil skibet er ankommet til det sted, hvor ekspeditionen ender, og dér har ligget for anker eller fortøjet i 24 timer eller forinden igen er afsejlet.

§ 235.

På forsikring af fangst og fangstudrustning finder bestemmelserne i §§ 112—119, 123—125, 167, 168, 184, 185, 227, 228 og 230 tilsvarende anvendelse.

§ 236.

Assurandøren erstatter tab ved, at fangst eller fangstudrustning beskadiges eller går tabt, og ved, at fangstudrustning iøvrigt ikke kommer den forsikrede til nytte, dog udenfor de

i § 238, 1. stk., jfr. § 229, omhandlede tilfælde kun for så vidt tabet er en umiddelbar følge af ild eller eksplosion eller af skibets synken, kæntring, stranding, grundstødning eller sammenstød med anden fast eller flydende genstand, herunder is, eller skyldes, at fangst eller fangstudrustning er beslaglagt af fremmed magt eller taget af oprørere eller sørøvere.

Bestemmelsen i § 209, 2. stk., finder tilsvarende anvendelse.

§ 237.

For fangsts vedkommende lægges den pris til grund for erstatningens beregning, som det må antages, at den forsikrede ville have opnået ved salg til sædvanlig tid og på sædvanligt sted, hvis den ulykkelige hændelse ikke var indtruffet.

I tilfælde af totaltab af fangst eller en del deraf, lægges størrelsen af fangsten til grund for erstatningens beregning. Kan oplysning herom ikke tilvejebringes, foretages beregningen på grundlag af den fangsttid, der var forløbet, da den ulykkelige hændelse indtraf. Er skibet gået tabt, og kan det ikke oplyses, når dette er sket, lægges hele fangsttiden til grund for beregningen.

§ 238.

For fangstudrustnings vedkommende finder bestemmelserne i §§ 229 og 231 tilsvarende anvendelse.

I erstatning for fangstbåde eller fangstredskaber fradrages $\frac{1}{3}$. Dog gøres intet afdrag for genstande, der endnu ikke har været i brug, eller for både, hvis alder ikke er over 1 år.

XXXIII. FORSIKRING AF PRÆMIE FOR FORSIKRING PAA TID.

§ 239.

Ved forsikring af præmie for forsikring på tid erstatter assurandøren i de tilfælde, i hvilke assurandøren af den pågældende interesse efter denne konventions bestemmelser er pligtig at svare erstatning for totaltab eller som for totaltab, præmien for den del af den aftalte forsikringstid, der ikke er afløbet, når den ulykkelige hændelse indtræffer. I det i § 130 omhandlede tilfælde regnes skibet for forulykket på det tidspunkt, fra hvilket sidste efterretning om det haves.

XXXIV. FORSIKRING AF HAVARIPENGE, AF KRAV FOR LEVERINGER TIL SKIB OG AF ANDRE FOR- DRINGER, FOR HVILKE SKIB, FRAGT ELLER LADNING TJENER TIL DÆKNING.

§ 240.

Forsikringsværdien af havaripenge, af krav for leveringer til skib og af andre fordringer, for hvilke søpanteret haves i skib og fragt eller i ladning, eller for hvilke disse iøvrigt tjener til dækning, er havaripengenes eller fordringens beløb. Overstiger dette værdien af den eller de pågældende genstande på det tidspunkt, da assurandørens ansvar begynder, er dog denne værdi forsikringsværdien.

§ 241.

Forsikring af havaripenge, der omfatter havari grosse og andre omkostninger, gælder i første række havari grosse omkostningerne.

§ 242.

Assurandørens ansvar begynder, når havaripengene påløber eller fordringen opstår, og vedvarer til de i bestemmelserne om ophør af assurandørens ansvar i §§ 110, 181 og 205 henholdsvis for skib, ladning og fragt fastsatte tidspunkter.

§ 243.

Den forsikrede har ret til erstatning, for så vidt havaripengene eller fordringen ikke kan dækkes af den eller de pågældende genstande, fordi en af forsikringen omfattet ulykkelig hændelse har til følge, at disse beskadiges, på anden måde værdiforringes, helt eller delvis går tabt eller efter bestemmelserne i denne konvention anses for tabt eller behæftes med sikkerhedsrettigheder.

§ 244.

Ved forsikring af en fordring indtræder assurandøren i det omfang, i hvilket han betaler erstatning, i fordringen med sikkerhedsrettigheder, renter og lignende.

Medmindre andet er aftalt, indtræder assurandøren dog ikke i fordring mod reder, ladningsejer eller anden deltager i havariet som følge af, at havaripenge er påløbet.

XXXV. KLAUSULER.

1. Kaskoforsikring.

§ 245.

Er forsikringen tegnet »Kun mod totalforlis«, »På beholden ankomst« eller »På beholden fart«, gælder følgende særlige regler:

Assurandøren svarer kun erstatning, når betingelserne for erstatning for totaltab eller som for totaltab foreligger.

Bestemmelsen i § 84, 2. stk., 1. pkt. finder ikke anvendelse.

Assurandøren godtgør ikke erstatning til trediemand, havari grosse bidrag, bjergeløn eller andre omkostninger som omhandlet i § 56.

§ 246.

Er forsikringen tegnet »Fri for de første x pct. skade«, godtgøres partikulær skade på skibet, der ikke medfører ret til erstatning for totaltab eller som for totaltab, og erstatning til trediemand kun i det omfang, i hvilket beløbet, beregnet efter de for forsikringen iøvrigt gældende bestemmelser, overstiger x pct. af forsikringssummen.

Til skade på skibet medregnes omkostninger ved doksætning, dokleje og omkostninger som nævnt i §§ 143—150, der er nødvendige i anledning af skadens reparation.

Bestemmelserne i § 157, 2. stk., finder tilsvarende anvendelse.

§ 247.

Er forsikringen tegnet »Fri for x pct. af skaden«, fradrages i tilfælde af partikulær skade på skibet, der ikke medfører ret til erstatning for totaltab eller som for totaltab, og i tilfælde af erstatning til trediemand x pct. i godtgørelsen, beregnet efter de for forsikringen iøvrigt gældende bestemmelser.

Bestemmelsen i § 246, 2. stk. finder tilsvarende anvendelse.

§ 248.

Er det vedtaget, at forsikringen foruden rederens interesse skal omfatte en panthavers interesse, kan assurandøren, når panthaveren ikke er fyldestgjort, ikke uden hans samtykke udbetale erstatning for totaltab eller som for totaltab til rede-

ren. Det samme gælder erstatning for skade på skibet, der for et enkelt havari overstiger 10 pct. af forsikringssummen, medmindre udbedring af skaden har fundet sted, eller erstatningen anvendes til sådan udbedring.

2. Forsikring af kaskointeresse.

§ 249.

Er det vedtaget, at forsikringen skal deltage i erstatning til trediemand for skade ved sammenstød, gælder følgende regler:

Assurandøren godtgør den del af sådan erstatning og af nødvendige omkostninger ved retssag, voldgift eller forligsforhandlinger angående spørgsmål herom, der ifølge § 160, 3. stk., ikke betales af kaskoassurandøren, fordi skibets værdi i god stand er større end kaskotaksten.

Er forsikringssummen (kaskointeresse-taksten) mindre end forskellen mellem skibets værdi i god stand og kaskotaksten, godtgør assurandøren dog kun en til forsikringssummen svarende del af, hvad han efter 2. stk. skulle udrede.

§ 250.

Er det vedtaget, at forsikringen skal deltage i havari grosse bidrag, gælder følgende regler:

Assurandøren godtgør den del af skibets bidrag til havari grosse, der ifølge § 163 ikke betales af kaskoassurandøren, fordi den værdi af skibet i god stand, der lægges til grund for beregningen af skibets bidragsværdi, er større end kaskotaksten.

Er forsikringssummen (kaskointeresse-taksten) mindre end forskellen mellem skibets værdi i god stand og kaskotaksten, godtgør assurandøren dog kun en til forsikringssummen svarende del af, hvad han efter 2. stk. skulle udrede.

Bestemmelserne i 2. og 3. stk. finder tilsvarende anvendelse på den del af bjergeløn for skib i ballast, der i følge § 165, 1. stk., 2. pkt., jfr. § 163, ikke erstattes af kaskoassurandøren.

§ 251.

Bestemmelserne i § 248, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

3. Forsikring af varer og af ladningsinteresse.

§ 252.

Er forsikringen tegnet »Fri for beskadigelse undtagen i tilfælde af stranding, ild eller kollision«, erstatter assurandøren ikke partikulær beskadigelse, medmindre den er en umiddelbar følge af ild eller eksplosion eller af skibets synken, kæntring, stranding, grundstødning eller sammenstød med anden fast eller flydende genstand, herunder is. Til beskadigelse regnes deraf fremkaldt totaltab som omhandlet i §§ 191 nr. 3 og 192 nr. 3.

Omfatter forsikringen fare under oplagring eller land- eller lufttransport, erstattes herunder indtruffet partikulær beskadigelse kun, når den er en umiddelbar følge af ild eller eksplosion eller, i tilfælde af land- eller lufttransport, af en transportmidlet tilstødt ulykke, såsom sammenstød, væltning, akselbrud eller nedstyrtning.

Udlækning af flydende varer og tab ved tyveri anses som beskadigelse. Dog gælder dette ikke tab ved tyveri af hele kolli.

Beskadigelse, der skyldes forlængelse af eller ophold under rejsen, forårsaget ved nogen af de i 1. og 2. stk. nævnte hændelser, anses ikke som en umiddelbar følge af den pågældende hændelse.

§ 253.

Er forsikringen tegnet »Fri for beskadigelse«, erstatter assurandøren ikke partikulær beskadigelse. Til beskadigelse regnes deraf fremkaldt totaltab som omhandlet i §§ 191 nr. 3 og 192 nr. 3.

Bestemmelsen i § 252, 3. stk., finder tilsvarende anvendelse.

§ 254.

Er forsikringen tegnet »Fri for x pct. beskadigelse undtagen i tilfælde af stranding, ild eller kollision«, erstattes partikulær beskadigelse kun, hvis erstatningen herfor, beregnet efter de for forsikringen iøvrigt gældende bestemmelser, uden tillæg af omkostninger som nævnt i § 60, overstiger x pct. af forsikringssummen. Til beskadigelse regnes deraf fremkaldt delvist totaltab som omhandlet i §§ 191 nr. 3 og 192 nr. 3, jfr. § 193. Bestemmelsen i § 252, 3. stk., finder tilsvarende anvendelse.

Beskadigelse, der omfattes af forsikring »Fri for beskadigelse undtagen i tilfælde af stranding, ild eller kollision«, erstattes dog i ethvert tilfælde.

§ 255.

Er forsikringen tegnet »Fri for de første x pct. beskadigelse«, erstattes partikulær beskadigelse kun i det omfang, erstatningen herfor, beregnet efter de for forsikringen iøvrigt gældende bestemmelser, uden tillæg af omkostninger som nævnt i § 60 overstiger x pct. af forsikringssummen. Til beskadigelse regnes deraf fremkaldt delvist totaltab som omhandlet i §§ 191 nr. 3 og 192 nr. 3, jfr. § 193.

Bestemmelsen i § 252, 3. stk. finder tilsvarende anvendelse.

4. Forsikring af fragt.

§ 256.

For så vidt forsikringssummen ved forsikring af »Fragt og/eller interesse« er større end forsikringsværdien af den rejsefragt, der ifølge bestemmelserne i §§ 205 og 206 omfattes af forsikringen, anses forsikring af fragtinteresse at foreligge for det overskydende beløb. For så vidt ifølge de nævnte bestemmelser ingen fragt omfattes af forsikringen, anses forsikring af fragtinteresse at foreligge for hele det tegnede beløb.

FØRSTE DEL.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

	Side
I Konventionens område (§§ 1—2)	5
II Forsikringsinteresse (§§ 3—8)	5
III Forsikringsværdi (§§ 9—10)	7
IV Underforsikring (§ 11)	7
V Overforsikring (§§ 12—14)	7
VI Dobbeltforsikring (§§ 15—18)	8
VII Tilfælde, hvor interessen ikke udsættes for fare (§§ 19—20)	9
VIII Oplysningspligt (§§ 21—30)	9
IX Police (§ 31)	12
X Præmie (§§ 32—38)	12
XI Forsikringstid (§§ 39—41)	14
XII Fareforøgelse (§§ 42—46)	15
XIII Deviation m. m. (§§ 47—48)	16
XIV Sikkerhedsforholdsregler (§ 49)	17
XV Assurandørens ansvar (§§ 50—74)	18
XVI Særlige regler om assurandørens ansvar for krigsfare (§§ 75—76)	23
XVII Forsikredes pligter i havaritilfælde (§§ 77—80)	24
XVIII Beregning og udbetaling af erstatningen (§§ 81—92) ..	25
XIX Forsikring for fremmed regning (§§ 93—101)	28
XX Assurandørens insolvens og ophør af hans virksomhed (§§ 102—104)	31
XXI Forældelse (§ 105)	32
XXII Meddelelser mellem parterne (§ 106)	32
XXIII Betydningen af visse udtryk (§§ 107—108)	33

ANDEN DEL.

DE ENKELTE FORSIKRINGSARTER.

XXIV Kaskoforsikring (§§ 109—168)	35
1) Forsikringens omfang og varighed (§§ 109—113) ...	35
2) Begrænsninger i assurandørens ansvar (§§ 114—122)	37
3) Skibe, der tilhører samme ejer (§§ 123—125)	38
4) Totaltab af skibet (§§ 126—136)	39
5) Partiel skade på skibet (§§ 137—159)	42
6) Erstatning til trediemand for skade ved sammenstød (§§ 160—162)	51

	Side
7) Særlige regler om havari grosse m. m. (§§ 163—165)	52
8) Særlige regler om krigsfare (§§ 166—168)	52
XXV Forsikring af kaskointeresse (§§ 169—171)	53
XXVI Forsikring af skib under bygning (§§ 172—175)	54
XXVII Vareforsikring (§§ 176—201)	55
XXVIII Forsikring af ladningsinteresse (§§ 202—203)	62
XXIX Forsikring af fragt (§§ 204—221)	63
1) Reders rejsefragt (§§ 204—218)	63
2) Reders tidsfragt (§§ 219—221)	66
XXX Forsikring af fragtinteresse (§§ 222—223)	67
XXXI Forsikring af reders udredning (§§ 224—231)	67
XXXII Forsikring af fangst og fangstudrustning (§§ 232—238)	69
XXXIII Forsikring af præmie for forsikring på tid (§ 239)	70
XXXIV Forsikring af havaripenge, af krav for leveringer til skib og af andre fordringer, for hvilke skib, fragt eller ladning tjener til dækning (§§ 240—244)	71
XXXV Klausuler (§§ 245—256)	72
1) Kaskoforsikring (§§ 245—248)	72
2) Forsikring af kaskointeresse (§§ 249—251)	73
3) Forsikring af varer og af ladningsinteresse (§§ 252—255)	74
4) Forsikring af fragt (§ 256)	75